

ئادابی کومالی تی له قورئان وسوننه تدا

ئادابی کؤمدلایہ تی لہ فورئان وسوننہ تدا

ئامارەكرەن نەدلامخىركىرىقىر

الزر کیفیستهر بزندوکرو: ده و دلگه بزهٔ ۲۰۰۹ – ۲۰۰۹

ئادابى ئىسلامى لە كۆمـەنگا

شیّوازی هه نسوکهوت و ره فتار له نیّو کومه نگادا، پیّناسه و ماهیهت ناوه روّکی گشت ریّباز و به رنامه و فیکره یه ك به ده رده خات. ئیسلامیش که تاکه به رنامه ی داریژراو و بیّویّنه ی پهروه ردگاره، خاوه نی چهند ئاداب و ره فتار و خووره و شتیّکی شارستانیه ته، که له هیچ به رنامه ی تر به رجهسته ناکریّ.

نهم نادابو رهفتاره کومه لایه تیه نیسلامیانه ش، که له خواره وه دهیان هینینه سهر سفره ی باس، پیویسته مسولامانان به گشتی و بی دریخی و کهم و کورتی لهنیو خزیان و کومه لادا پیاده ی بکهن و، بیسه لمینن که ته نها ئیسلامه تاکه به رنامه ی نوی خواز و شارستانیه ت، به رنامه یه کومه لاگاو به رنامه یه کومه لاگاو گرشه نیگاو وشك بیته به رچاو.

ندم نادابو ناکارو رووشتاندی باس دوکرین، بدرنامدی کاری روژاندی مسولماند، که دوبئ پیریسته پیووی پابدند بیت نیسلامیکی جوان پیشان بدات، که خدلک چاوی لینکدن.

جا مسولامان، ههموو قورنانی لهبهربیّت، با (صحیح البخاری ومسلم)ی لهبهربیّت، بهلام لهگهلا خهلاکی وته ناخوّشو قسه رهق بوو، ههست بریندارکهر بوو، تازاری ده اور ده داو ده مهدت بریندارکه قورنان لهبهرکردن فهرمووده لهبهرکردن هیچ سودی نیه، چونکه قورنان سوننهت بو پیاده کردن هاتوون، نه بو خوّهه لاکیّشان و تهنها خویّندنه وه.

دیاریشه، که ئیسلام به جیهان بلاوبؤوه، بههزی ناکارو رهفتار جوانی بازرگانه مسولمانه کان بـوو، ئـهگینا خـهلک نههاتن دیراسهی ئیسلام بکهن، ننجا مسولمان بین.

ئیسسلام وتمه کیردارد، رهوشت و رهفتباری جوانه، رهچساوکهری ههسته کانه، مافیدهری مافانه، کهواتمه

مسولمانیش دهبی پهنگدانهوهی شهم نیسلامه بیت نادابه کانی جیبه جی بکات، وه ک له خوارهوه باس ده کرین:

- ١- ئەدەبو ئاكارى مسولمان لەگەل خوادا.
- ۲- ئـهده بو ئاكارى مـسولمان لهگـهل پێغه مبـهرى خوادا ﷺ .
 - ٣- ئەدەبو ئاكارى مسولمان لەگەل دايكو باوكى.
 - 1- نەدەبو ئاكارى مسولمان لەگەل خزمو نزيكانى.
 - ٥- ئەدەبو ئاكارى مسولمان لە ميواندارى.
- ۳- ئىدە، بو ئاكسارى مىسولامان لىد بىدكارھىنانى
 تەلەفۆنو موبايل دا.
 - ٧- ئەدەبو ئاكارى مسولمان لەكاتى نان خواردندا.
 - ۸- ئەدەبو ئاكارى مسولامان لە كاتى خواردنەوەدا.
 - ٩- ئەدەبو ئاكارى مسولمان لە كاتى سالاوكردندا.
- ۱۰-ئهده بو ناکاری مسولهان له کاتی موّله ت وهرگرتندا.
 - ۱۱- نهده بو ناكارى مسولمان له كۆرو مهجليسدا.
 - ۱۲ نهده بو ناكارى مسولمان له كاتى قسه كردندا.

- ۱۳ ئەدەبو ئاكارى مسولامان لە گالتەو سوعبەتدا.
 - ۱٤- نهده بو ناكارى مسولمان له كاتى ييرۆزباييدا.
- ۱۵ ئەدەبو ئاكارى مىسولمان لىد كاتى سىدردانى نەخۆشدا.
- ۱۹ شهده بو ناکاری مسولمان له کاتی پرسهو تهعزیه دا.
- ۱۷ ئده هبو ناکساری مسسولامان لدکاتی پسژمینو باوه شکدان.

نهدهب و ناكاري مسونمان لهگهن خوادا

دیاره گهر چاکه لهگهل یهکیک کرا، شهوا ریّزو شهده ب بهرامبهر به چاکهکاره که ده نویّنری، پیّویستیشه ریّنزو شهده بی بهرانبه ر بنویّندری.

له هدموو کهسیش شایسته تروپیویست تر، ریزو نه ده بی به رانب در بنویندری؛ خوای به خشنده یه، که چاکه و به خششه کانی نایه ته ژماردن ﴿ وَ إِن تَعُدُّوا نِعْمَةَ اللّهِ لَا يَعُصُوهَا اللّهَ اللّهَ لَعَ فُورٌ رَّحِیمٌ ﴿ اللّهِ النحل نه گهر هدرچی چاکه ی خودایه بژمیزن، له ژماردن دوایی نایه ﴾ . نه ده بو ناکاری به رزنواندن به رانبه ر به خوای به خشش کار به میشوه یه:

۱- بەندايەتى كردنى و پەرستنى:

نه مه سهوه دیتهدی، که به تهواوی ملکه چی فهرمانه کانی بیتو به گهورهی دابنی که ههموو کاریکدا.

دیاره پهرستنیش تهنها له نویدو پیژووو حهجو زهات کورت همانیه اله مانیا فراواته کهی زه کات کورت همانیه همانووه، به الکو مانیا فراواته کهی پهرستی تموه یه، که مروقی مسولمان هم کاری نه نجام دهدات، له کاری رفزانمی له گهال مال و مندالی، له گهال هاوریکاتی، له کرین و فروشتنی و، له کاری فهرمانیسه ربی و ماموستایه تی، مهبه سستی پستی په زامه ندی خوا بیت و به پینی به رنامه و مهنهه جی شهریعه تی خوا بیت.

جا که پدرستن (العبادة) ندم مانا فراوان و گشتگیریدی هدبینت، ندوا خوای به خشنده کردویدتید مدبدستی بدیهیننان هیننانه هیننانه بون، و ه ده ندرموی: ﴿ وَمَا خَلَقْتُ اَلِحْنَ وَأَلْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ اللَّهِ الله الله الله الله الله الله مدرستن هدر بید مندرستن ...من هدر بید جندوکه و مروّم دروست کرد، تابسهدرستن ...

شهرع ناسانیش نهم فیکره یان بهم گوته یه گوزارش کردووه، که ده آلین: (النیة الصالحة تقلب العادة عبادة نیه ته پاکی و باشی، عاده تو خوو نه ریت بو په رست و ورده چه رخینی، که واته نان خوارد نمان به

مهبهستی سههیزبون بز جیسهجی کردن و پیاده کردنی فدرمانه کانی خوا، عیباده ته، خوینندن و فیرخوازی به مهبهستی خزمه تکردن به مسولمانان، عیباده ته، جیهادو خزبه ختکردن له پیناوی به رز کردنه وهی دینی خوا، عیباده ته، لابردنی شتیک له ریگا، که نازار به مسولمانان بگهیدنی، عیباده ته.

پێغهمبهری خوا وَ الله فهرموویه این (اِلّما الاعمالُ بالنیّات، و اِلّما لکلّ إمری ما نَوی، فمن کانت هجرته الی الله ورسوله، الله الله ورسوله، ومن کانت هجرته الی ما هاجر الی الله ورسوله، ومن کانت هجرته الی دنیا یصبها، أو إمرأة ینکحها فهجرته الی ما هاجر إلیه ... به راستی نه نجامدانی کرده وه کان به پێی نیه ته کانه، هم رکه سو به پێی نیه تی کوچک کردنی بسو خسواو خویسه تی، هم رکه سیّ کوچک کردنی بسو خسواو پێغهمبه ره که که ییستی نه وه سیّ کوچه که ی به مه به سیّ کیش کوچه که ی به مه به سیّ که ماره دهستکه و تنی دنیا بیّت، بان بو نه وه ی ژنیک ماره بکات، نه وا کوچه که ی بو نه و مه به سته یه ، که کوچی بو کردووه)). متفق علیه .

۲- تاعهت و گوێرايهڵي:

گویٚڕایه لی خوا به جیّبه جیّکردنی فهرمانه کانی و یاسا به پیّزه کانی دیّته دی، ههروه ها به دور که و تنهوه له و کارانه ی قه ده غه و حه رامی کردون.

هدندی له زانایان تاعدت، به بدرده وام بون له سدر کاری چاکه و پیاده کردنی به رنامدی خوا رافه ده کدن. کاری چاکه و پیاده کردنی به رنامدی خوا رافه ده کدن. فر فَاسْتَقِمْ کَمَا أُمِرْتَ فَالُواْ رَبُّنَا اللهُ ثُمَّ اسْتَقَدْمُواْ دَهْدرموی: فِإِنَّ اللَّهِ ثُمَّ اللَّهِ ثُمَّ اسْتَقَدْمُواْ تَتَنَزَّلُ عَلَيْهِمُ الْمَلَيْ كُنتُ مَّ اللَّهَ ثُمَّ اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَدْمُواْ وَلَا تَحَدَرُنُواْ وَلَا تَحَدَرُواْ وَلَا تَحَدَرُنُواْ وَلَا تَعَدَرُنُواْ وَلَا تَحَدَرُنُواْ وَلَا مَدُوا وَلَا عَدَرُنُواْ وَلَا تَحَدَرُنُواْ وَلَا تَحَدَرُنُواْ وَلَا تَحَدَرُنُواْ وَلَا تَحَدُوا وَلَا مَالَاتُ وَلِمُ اللّمَانِ وَلَا مِنْ لَا اللّهُ اللّهُ اللّهُ اللّهُ اللّهُ اللّهُ اللّهُ وَلَا اللّهُ ال

تاعدتی خرا به لگدی راستیی خوشویستنه، سه ربیخی و گوناهیش به لگهی ناراستی خوشویستنه. گوتراویشه: (إن الحب لمن یحب مطیع... نه و که سه یه کینکی خوش بوی به گوی ده کات).

خوا به خشنده شبه لينى به به نده گويزايه له خوشه ويسته كانى داوه، كه به هه شتى رازاوه يان بى بىبه خسشين، وه ك ده فه مرموى: ﴿ وَمَن يُطِع اللّهَ وَ الرّسُولَ فَأُوْلَيَهِ مَعَ الّذِينَ أَنْعَمَ اللّهُ عَلَيْهِم مِنَ النّييّنَ وَ الصّلِحِينَ وَحَسُنَ أُوْلَيْهِ كَن النّييّنَ وَالصّلِحِينَ وَحَسُنَ أُوْلَيْهِ كَن النّييّنَ وَالصّلِحِينَ وَحَسُنَ أُوْلَيْهِ كَن النّيانِينَ وَالصّلِحِينَ وَحَسُنَ أُوْلَيْهِ كَن وَالصّلِحِينَ وَحَسُنَ أُولَيْهِ كَن وَالصّلِحِينَ وَحَسُنَ أُولَيْهِ كَن وَالصّلِحِينَ وَحَسُنَ أُولَيْهِ كَن وَلَيْهِ كَن النّه وَلَيْهِ عَلَيْهِم مِن النّه خوداو نهم پيغه مبه وه بينه هاوريني نه وانه ي خودا خوداو نهم پيغه مبه وه بينه هاوريني نه وانه ي خودا جاكه ي ده گه مل كردون؛ له ريّدن پيغه مبه وانه خودا په ودا په وستاني راستي و شههيدان و پياوچاكان؛ في هاورينيانيكي چاكيشن نه مانه الها.

هدروا دەفدرموى: ﴿ قُلْ إِن كُنتُمْ تُحِبُّونَ اللّهَ فَاتَبِعُونِى يُحْبِرُنَ اللّهَ فَاتَبِعُونِى يُحْبِبُكُمُ اللّهُ وَيَفَغِرُ لَكُرُ ذُنُوبَكُرُ مِن اللّهُ الله وَيَعْفِر لَكُر ذُنُوبَكُرُ مِن اللّهُ الله الله عمدران... بلى: ئيوه ئه گهر خوداتان خوشدهوى، شوين من كهون، هدتا خوداش خوشى بوينو له گوناهانشين ببورى ﴿

٣- شهرم كردن له خوا:

شهرم کردن له خوا له گرنگترین پایسهی ریّنزو نهدهبه بهرانبهر به خوای گهوره.

(الحیاء) شدرم له زماندوانیدا مانای پوشتدیی، هدروا مانای خودهرندخستن، یان رازی ندبونه به شتیك، که پیچهواندی شدرعی خواید، یان به ناشکرا شدنجام نددانی سدرییچیو گوناهوتاوان.

فه رموويه تى: ((الحياء لا يأتى إلا بخير))متفق عليه. ييغهمبهرى خوا رهي لله نهرمودهيه كدا رافعي شهرم (الحياء) دەكاتو دەفەرموئ: ((إستحيوا من الله حق الحياء، قلنا إنا نستحى من الله يا رسول الله والحمدلله، قال: ليس ذلك، الإستحياء من الله حق الحياء: أن تحفظ الرأس وما وعي، والبطن وما حرى، وتذكر المرت والبلي، ومن أراد الآخرة وترك زينة الحياة الدنيا، وأشر الآخرة على الأولى، فمن فعل ذلك فقد استيحى من الله حق الحياء...)) وهك ينويست له خوا شدرم بكدن، گوتیان: ئەی يېغەمبەرى خوا، سوپاس بىز خوا ئېمه شەرم لەخوا دەكەين، فەرموى: ئەوھا نا. شەرم كردن لە خوا وهك پيريست ندوهيد، كه سدرتو چاوو گويدچكهو زمانت له گوناهان بياريزي، زگتو ئهوهي لهگهل زگدایه له گوناهان بیاریزی، ههروا یادی مسردنو رزین بکەیت، ھەركەسى رۆژى دوايى بوێو جوانىو رازاوەيى دنيا واز لينيني بهسهر دنيا هه لبرين، جا هدر که سی ناوای کرد، نهوا وهك پیویست شهرمی له خوا كردووه)) رواه الترمذي عن ابن مسعود.

نهبولهیسی سهمه رقهندی (شهرم)ی به دووجوّر داناوه و گوتویهتی: شهرم دوو جوّری ههیه:

١- شەرمينك لەنيوان خۆتو خەلكدا.

٢- شەرميك لەنيوان خوتو خوادا.

شهرم کردن لهنیوان و خوت و خه لک نهوه یه هاوت بهاریزی له شتانهی بوت حه لال نیه ته ماشای بکه یت. به لام شهرمی نیوان خوت خوای گهوره بریتیه له ههست کردن و پیزانین به به خششه کانی و شهرم بکه یت سه ریی چی فه رمانه کانی بکه یت.

٤- شوکرانهبژیری بهخششهکانی خوا:

سوپاسگوزاری و شوکرانهبژیری، یان بهدل، یان به زمان، یان به کردهو دوردهبردری.

شوکراندبژیری بهدل بریتیمه له ههبونی ههستی خیروچاکه نواندن بق ههموو خهالک، چونکه ههموو خهالک چاو لهدهستی خوانو خوشهویسترین کهس لای خوا، نهو کهسدیه بق چاو لهدهستهکانی سودمهند بیت. شسوکرانمبرتری بسمزمان بریتیسه لسه سسوپاس و ستایشکردنی خوا، همروا بمردهوام زیکروپارانموهو تمسیحات کردن.

شوکرانهبژنری به کردهوهش بهوه دیتهدی، که نمندامهکانی جهسته له جنبهجی کردنی فهرمانهکانی خوا به بهاریتیت و، سهرینچی خوای پینهکریت.

دیاره شوکرانهبری نیعمه تی چاو بریتیه اه پاراستنی و دانه واندنی له ناست نه و شتانه ی خوا حدرامی کردوون، و ه ک ته ماشانه کردنی نافره تی نامه حره م و گزفاره روت و نیمچه روته کان و فلیمه بی نابروه کان.

شوکرانهبری زمانیش بریتیه له غهیبهت نهکردن و دوزمانی نهکردن و قسه نههینان و نهبردن و تیک نهدانی نیسوان دوکسهس و فیتنهای نسهکردن و ههسست بریندارنه کردنی خهالک و تهریق نه کردنه و هیان.

شوکرانهبری هیزو تواناش بریتیه له سهرخستنی چهوسیاوان و زولیم نهکردن و خسهبات تیکوشان لهینناوی خوا.

شوکرانهبژیری نیعمه تی دارایی و ده ولهمه ندی بریتیه له یارمه تیدان و کوّمه کی هه ژارو نه داران، به بی منه ت کردن و به چاو دادانه وه .

خوای گهورهش ده نه رموی: ﴿...لَهِن شَكَرْتُمُ لَكُونِ شَكَرْتُمُ لَكُونِ شَكَرْتُمُ لَكُونِ كَالْمُ لَكُونِ كَفَرَكُمُ مَن اللَّهُ اللَّالِمُ اللَّا اللَّا اللَّهُ اللَّا اللَّهُ اللَّا اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّا اللّه

۵- رازی بون بهقهزاو قهدهری خواو نسارام گرتن لــهکاتی بهلاو ناخوّشیدا:

باشترین و ته سهباره ت به قه زاوقه ده رفه رموده که ی پینه مبه ره و رخیات و ده نمرموی: ((یا غلام إنی أعلمك كلمات: إحفظ الله محفظك، أحفظ الله تجده تجاهك، إذا سألت فاسأل الله، وإذا إستعنت فاستعن بالله، واعلم أن الأمة لو إجتمعت على أن ينفعوك بشيء قد كتبه الله لك، ولو إجتمعوا على أن يضروك بشيء، لن يضروك بشيء قد كتبه الله بشيء قد كتبه الله بشيء قد كتبه الله عليك، ولو إجتمعوا على أن يضروك بشيء، لن يضروك بشيء قد كتبه الله عليك، وفعت الأقلام وجفت

الصحف))... کورپژگه! جهند وشهیه کت فیرده کهم: دینی حوا بپاریزه، خوا ده تپاریزی، خوا بپاریزه، خوا ببهرهو پوت دی، گهر داوای شتیکت کرد، تهنها له خوا داوابکه، گهر داوای فریاکهوتنت کرد که به فریات بی، تهنها هاواری خوا بکه، بزانه گهر ههموو خهلکی کرببنهوه و بیانهوی سودیکت پی ببه خشن، که خوا نهینوسیبی، ناتوانن سودت پی ببه خشن، ههروه ها همموی کرببنهوه بیانهوی زیانت پیبگهیهنن، که خوا نهینوسی بی، ثهو زیانه ت پیناگات، قهالهمه کان له نوسین ههالگیران و په پاوه کانیش وشک بونه و (واته: نوسین ههالگیران و په پاوه کانیش وشک بونه و (واته: قهازا و قهده ری خوا براوه ته وه). رواه الترمذی وقال: حدیث حسن صحیح.

کهواته: بابای مسسولمان وه ک شهده به و پیزنواندن بهرانبه رخوای خوی، رازییه به ههر چ شتیک بهسهری بیست، که خوا براندوویه تیهوه و پاداشتیشی لهسهر و هرده گریته وه، ههرگیز ناره زایی بهرانسه ربه خوا د درنابری، که بوچی شه میه لاو ناخزشیه ی بهسه ر

هيناوه، به لكو دلى بهم نايه ته ده داته وه كه ده فه رموى: ﴿...وَبَشِرِ الصَّنبِرِينَ ﴿ اللَّهِ الَّذِينَ إِذَا آصَكِبَتُهُم مُصِيبَةً قَالُوۤ إِنَّا يِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَجِعُونَ ﴿ اللَّهِ الْوَلَيْكَ عَلَيْهِم صَلَوَتُ مِن رَّيِهِم وَرَحْمَةٌ وَأُولَتِهِكَ هُمُ الْمُهَتَدُونَ ﴿ اللهِ المِقرة ... مؤده بده به و كه سانه ى خوراكرن، نه و كه سانه ى كه توشى چورتميك ده بن ده لين: نيمه شهر نى خواين و هه ربة لاى نه و ده چهينه وه، خيروبيسرو به ذه يي به روه رد گاريان بر ده باري و شاره زا له رئ نه وانن. ﴾

ئےدەب و ئاكارى مسـوئمان ئەگـەن ييغــەمبەرى خـــوا ﷺ

دیاره مسولمانی پابهند بهدینی خواو ژیرو لهخواترس، ههست به پایهو ریزهی پیغهمبه دهکات، که لهلایهن خوای گهورهوه لینی نراوه.

ههست ده کات پیخه مبه ریکه هه ر له سه ره تای ژیانی تا کرتا ژیانی، خاوه نی ره وشت به رزی و قوربانیدان بووه، هم دده م به خهمی تومه ته که یه وه، که خوای به خشنده له تومه ته کهی خزش بین و چاوپزشی له گوناهه کانیان بکات.

جا پینه مبه رین خوای خاوه ن شکو ده رباره ی بفه رموی: ﴿ وَإِنَّكَ لَعَلَى خُلُقٍ عَظِيمِ ﴿ الله الله الله الله الله الكارو ره وشتت زور به رزه ﴾ . ثه صه گهوره ترین بروانا مه و مه دالیایه بو پینه مبه روسی الله به به رینی الله الله به به رانبه ردا بنوینری.

ئەدەبو رێزنواندن بەرانبەر بە پێغەمبەرى خوا مُعَالِّدٌ بەم شێوميە دەبێت:

 ۱- گویزایه لی کردنی پیغهمبهرو شوینکهوتنی له گشت کاروباره کانی دنیاو ناخیره ت، خوای گهوره ده فهرموی: ﴿ يَكَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوٓا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَلَا يُطِلُوۡا أَعْمَلَكُوۡ ﴿ الْ عَمْدِ ﴾.

گویّرایه لّی کردن و به رفه رمانی پینه مبه ر، مسترگه ری به هه شته و سه رپیچی کردنیشی، مسترگه ری دوّره خه و ول له نه بوهوره بره ده گیّریته وه، که پینه مبه ری خوا مین فه نه بوهوره بره ده گیّریته وه، که پینه مبه ری خوا آبی، قبل أو من یأبی یا رسول الله؟ قال: من أطاعنی دخل الجنّة، ومن عصانی فقد أبی هه موو نوعه دی من ده چنه به هه شت، مه گه ر نه و که سه ی خوّی نه یه وی بچیته به هه شت؛ نه ی پینه مبه ری خوا: کی میه یه نه یه وی بچیته به هه شت؟ فه رمووی: هه رکه سی گویّرایه لی و به قسمی مین بکات، ده چیته به هه شد، هم رکه سی هم رکه سیکیش سه رپیّچی من بکات و به قسم نه کات، هم رکه سیک شه وا نایه وی بچیته به هه شت)) رواه البخاری.

سهبارهت به شوینکهوتنی پینغهمهدر له هه موو کاروباریک، خوای گهوره دهفهرموی: ﴿ قُلَ إِن كُنتُرِّ تُحِبُّونَ ٱللَّهَ فَأَتَبِعُونِي يُحْبِبَكُمُ ٱللَّهُ وَيَغْفِرْ لَكُرْ ذُنُوبَكُرُ

آل عمران... بلّى: گهر به راستى خواتان خۆشدهوى و شوينى مىن بكهون، خوا خۆشتانى دەوى و له گوناهيشتان خۆشدەبى .

۲- هیچ کهس هیندهی پیغهمبهری نازیز،خرش نهویستری، تمنانه دایكو بارکیش. واتا خرشهویستی پیغهمبهری نازدار پیش خرشهویستی دایكو باوكو همموو كهسیکه، وهك خری ویگی دهنهرموی: ((والذي نفسي بیده لایومن أحدكم حتّی أكون أحب إلیه من ولده و والده والناس أحدكم حتّی نیمانی أجعین...سویند به و كهسهی گیانی بهدهسته، نیمانی هیچ كامیکتان ته واو نابی، هه تا مسنی له مندالی و باوكی و هه مو و خلاك خرشتر نه ویت)) متفق علیه.

کهواته، نهو کهسهی پینههمبهری رسی و وه پیویست خرشنهوی، نهوا نیمانی تهواو نیهو دهبی چاوبهخزیدا بخشینیتهوه. ۳- هیچ که س به سهردارو پیشهواو رابهرو سهرکرده ی راسته قینه دانه نری، جگه له پیغه مبه به ، چونکه خوا نموی هه لبزاردووه و نهم نازناوانه هه ر له خوی دی. خوا ده فسه در موی: ﴿ لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ ٱللَّهِ ٱللَّهِ اللَّهَ وَٱلْمَوْمَ الْلَاَحِرَ وَذَكَرَ ٱللَّهَ كَيْرُا حَسَنَةٌ لِمَن كَانَ يَرْجُوا ٱللَّهَ وَٱلْمَوْمَ ٱلْلَاحِرَ وَذَكَرَ ٱللَّهَ كَيْرُا اللَّهَ اللَّهَ وَٱلْمَوْمَ ٱلْلَاحِرَ وَذَكَرَ ٱللَّهَ كَيْرُا اللَّهَ اللهِ اللَّهِ اللهِ اللهُ اللهِ اللهُ اللهِ اللهُ اللهِ اللهُ اللهِ الله

٤- رازی بونو ملکهچی هـ در حوکمینه و بریاریه که هـ در پیغهمبه دری خوا براندویه تیه و ۵ ده فه رموی:

﴿ فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَىٰ يُحَكِّمُوكَ فِيمَا شَجَكَرَ بَيْنَهُمْ لَا يَجِدُوا فِي أَنفُسِهِمْ حَرَجًا مِنْ اَنفُسِهِمْ حَرَجًا مِنْ اَنفُسِهِمْ حَرَجًا مِنْمَا قَضَيْتَ وَيُسَلِّمُوا تَسَلِيمًا ﴿ الله الساء... نه خير (وانيه كه خزيان به باوه ردار پيشان ده ده ن) سويند به پهروه ردگارت، بروادار نين، تا تۆ نه كه نه دادوه ر له هه ر

ئاژاوه دوبهرهکیهکی نیّوانیاندا، لهپاشان ههست نهکهر له دهرومیاندا بههیچ بررارییهك لهو برپیارهی تق داوته. ملكهچ نهكهن به ملكهچیهكی تعواو.

ندم حوکمو یاساید، تا روزی دوایی، به رده وامد. بویه هدر کیشه و گرفتیک بیته پیشه وه، ده بسی بو قورنان و فدرموده کانی پیغه مبدر بگه رینریته وه، ندک بو یاسای ده ستکردی مروقی عدقل سنوردار. خوای گهوره ده فستکردی مروقی عدقل سنوردار. خوای گهوره ده فستکردی مروی: ﴿... فَإِن نَنَزَعُنُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللّهِ وَالرّسُولِ ﴿ النساء... گهر له شتیک ناکوک بون و کیشه هاته پیشه وه، نه وا بو حوکمی خواو پیغه مبدی بگهریننه وه ﴾.

۵- خۆشویسستنو دۆسستایهتی کردنسی ئیهو کهسسانهی
پینههمبهری خوا خۆشی دەوین، ههروا خۆش نهویسستنو
دۆستایهتی نهکردنی ئهوانهی پینههمبهر خۆشی نیاوینو
ناحهزه پییسان. ههروا دلخوش بسون بهو شستانهی
بینههمبهر پیی دلخوش بووه، حهز نهکردن بهو شستانهی

حەزى پێنەكردوه. بۆيسە وَالْكُلُّ فەرمويسەتى: ((...فإذا نَهَيتُكُمْ عَنْ شيء فاجتنبوه وإذا أَمَرتُكُمْ بامر فاتوا منه ما استطعتم...گەر له شتێك قەدەغەم كردن، لێى دوركەونەوه، گەر فەرمانم به كارێكيش كرد بيكهن، ئەوا بەپێى تواناتان جێبهجێى بكەن)) متفق عليه.

۹- ههرکاتی ناوی پینهه مبهر هات، دهبی بگوتری: (صلّی الله علیه وسلم)، چونکه خوای بهرزو مهزن فهرمانی کردووه سه لاواتی بر بنیردری وه که ده فه رموی:

﴿ إِنَّ اللَّهَ وَمَلَكِيكَ تَهُ, يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ يَكَأَيُّهَا النَّبِيِّ يَكَأَيُّهَا النَّبِي النَّبِيمَا اللَّهِ اللَّهِ اللَّهُ اللَّهِ اللَّهُ اللَّلِي اللَّهُ اللللْمُلِمُ اللللْمُلِمُ الللللْمُلِمُ الللللْمُلْمُ اللللْمُلْمُ اللللْمُلْمُ اللَّهُ اللللْمُلْمُ اللَّهُ اللْمُلْمُلِمُ الللْمُلِمُ اللللْمُلْمُ الللْمُلْمُ الللْمُلْمُ اللَّهُ اللْمُلْمُ اللَّلِمُ الللْمُلْمُ اللَّهُ الللْمُلْمُ اللْمُلْمُ اللَّلِمُ الللْ

دیاره سه لاواتی خوا لهسهر پینهه مبهر وهسف و سهناو باس کردنیه تی به چاکه لهناو کومه لی همره بهرزی

مەلائىكەدا، سەلاواتى مەلائىكە، نزاكردنيان، بىزى لەلاي خوا.

٧- زيندوكردنهوهي سونتهته كاني پيغه مبهر، وهك: ريشو سيواك وهاوشيوه كانى و گەيانىدنى بانگەواز كىدى ب خەلك، ھەروا خۇ دروخستنەرە لـەر شىتانەي ئـەر لـە ديندا نــهيكردووه، خــوا دەفــهرموێ: ﴿...وَمَا ءَانَـٰكُمُ ٱلرَّسُولُ فَخُدُوهُ وَمَا نَهَدَكُمُ عَنْهُ فَٱنتَهُواْ ... 🕲 الحشر ... شهوهي ينغه مبهر هيناويه تي له حوكمو ياساو ئاكارى جوان وەريگرن و جيبهجيي بكهن، ئهو شتاندش كه لينتان قەدەغە دەكات مەيكەنو وازى لىي بهينن، خزیشی رسنت ده فدرموی: ((علیکم بسنتی وسنة الخلفاء الراشدين المهديّين، عَضّرا عليها بالنواجذ، وإيّاكم وعنثات الأمور فإن كلّ بدعة ضلالة ... د است به ریبازو سوننه تمهوه بگرن، همهروا دهست بمه ریسو شویّنی خەلیف سەرراستەكانم بگرن، بىد ددانىدكان بیگرن، نه کهن له کاروباری دیندا، شت دابهتنن، چونکه ههموو شت داهیّنانیّك لمه دیـن گـومرایيو

سەرلينشواويه)) رواه أبو داود والترمندي وقىال حديث حسن صحيح.

خاترو عائیسه گوتریدتی: پیخه مبدری خرا فهرمویه تی: ((من أحدث فی أمرنا هذا ما لیس منه فهر ردً... ههرکه سی لهم کاره ی دینمان، شتیك دابه ینی که له دینه که دا نه بیت، نه وا نه و شته داهینراوه قبول نیه و ره د ده کریته وه)) متفق علیه.

۸- له کاتی سهردانیکردنی له قهبره کهی مزگهوته کهی،
نابی دهنگ بهرز بکریتهوه ژاوه ژاوه دهنگ بکریت،
به لکو دهبی به شهده بو پیزهوه به دهنگیکی نیزم
سهلامی لین بکری خوای گهوره ده فه رموی:

﴿ يَكَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُواْ لَا نَرْفَعُواْ أَصَوَاتَكُمْ فَوْقَ صَوْتِ النَّبِيِّ وَلَا بَعْهُرُواْ لَدُ بِالْقَوْلِ كَجَهْرِ بَعْضِكُمْ لِيَعْضِ ... أَنَّ الحجرات ... ثهى گهلى خاوهن باوه ران! ناشى ده نگتان سهرده نگى پيغه مبه ركهوى. ده نگيش هينده به رز مه كه ن، وه ك له گه ل يه كتردا داخيون؛ كه كارتان لىي يوچه ل بين و خوتان به خوتان نه زانن ...

ئىددەبو ئاكسارى مسولمان ئەگسەل دايىكو بىساوك

شاراوه نیه دایک و باوک بیز پینگمیاندنی روّله کانیان و سه و نونی کردن له پیناو بهرژه وه ندیه کانیان چهنده ها زه همه ت و ناخوشی و موعانات دیته ریّگایان، همروه ها به تهنگ سوّزو خوّشه ویستی روّله کانیانه و دیّن، به تاییه ت دایکی به سورز، که زه همه ت و نازاری زوّر ده بینی بو پهروه رده کردنی منداله کانی، له به رانبه رئه م موعاناته ش تهنها خوای گهوره پاداشتی شایسته ی خوّی ده دا ته وه.

جا له بهرانبهر چاکه کانی دایك و باوك پیویسته روّله کان و مفادارو به نهمه ك بنو، چاکه کار بن له گه لیاندا و مافه کانیان نه فه و تینن، خوای گهوره ده فه رموی: ﴿ وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَلَا تَعَبُدُوا إِلَا إِیّاهُ وَبِالْوَلِدَیْنِ إِحْسَدَنًا .. پهروه ردگارت فه رمانی دا، جگه له و که سی دی مه په رستن، سه باره ت به دایك و بابیش چاکه بکهن. (۳۳) الاسراء ه

﴿ وَوَصَّيْنَا ٱلْإِنسَنَ بِوَلِدَيْهِ حُسَنًا ... ئيمه مردقهان راسپارد، له گهل داكو بابى خوى چاكه بكا ﴿ العنكبوت﴾ چاكه كارى له گهل دايكو باوك به گويرهى شهم شادابو ئاكارانهى خواردوه ديته دى:

۱- گویزایه لی کردنیان له چاکه دا: گویزایه لی دایك و باوك له خوشه ویستییه وه سه رچاوه ده گریت، هیچ شتیك لای دایك و باوك ئه وه نده زه همت نیه، هینده ی سه رپیچی و گویزایه لی نه کردنی روّله کانیان، دیاره ئه مه شده بیت شازاردانی دلیان و، روّله کانیان ده بنه (عاق) واته: ئازارده ری دلی دایك و باوك، که له گوناهه گهوره کانه.

عن عبدالله عمرو بن العاص قال: قال رسول الله وعنى عبدالله عمرو بن العاص قال: قال رسول الله وعنى الراكبائر: الإشراك بائله، وعقوق الوالدين، وقتل النفس، واليمين الغموس ... گوناهه گهوره كان بريتين له: هاوبهش دانان بو خوا، ئازاردان و سهرپيچى دايك و باوك، كوشتنى كهسيك بهناحه ق، سويندى بهدرق) رواه البخاري.

لهم فهرمووده به دوای هاوه لا بریاردان بو خوا نازاردان و سهربیّچی دایک و باوک به گوناهه گهوره کان دانراوه، به لام گویّ ایه لیکردنی دایک و باوک ده بی له چاکه کاریدا بیّت، نه ک له گوناهو تاوان، چونکه ((لا طاعة بشر فی معصیة الله، إنّما الطاعة فی المعروف ... له سهربیّچیکردنی فهرمانه کانی خوا، نابی به گویّی هیچ که سیّ بکری، به لکو به گوی کردن له چاکه کردنه)) رواه أحمد والبخاری و مسلم.

جا کاتیک دایکو باوک داوا که پوکهکانیان ده که ن هاوه لا بو خوا بریار بده ن، یان تاوانیک بکهن نابی گریزایه لییان بکهن، به لام دهبی چاکهیان له گه لا بکهن، وه ک خوای گهوره ده فهرموی: ﴿ وَإِن جَاهَدَاكَ عَلَىٰ أَن تُصْمَلُوكَ فِي مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ فَلَا تُطِمَهُمَا وَصَاحِبَهُمَا فِي الدُّنیا مَمْرُوفَا ... نه گهریش هانیاندای شتی بکهی به شهریکم که خوت هیچی لینازانی، فهرمانیان بهجی مهدینه، له دنیادا به خوشی له گه لیانا بری (۱) لقمان همهینه، له دنیادا به خوشی له گه لیانا بری (۱) لقمان هه

ئەو چاكەكردندى كە خواى گەورە لەم ئايەتــە باســى دەكات دەبئ بەردەوام بيتو نابئ توندوتيــ ژيان لەگەلدا بکرری به بههانهی ئهوهی موشیریکن، به لکو دهیج رۆلەكان جەخت لەسەر مسولامانبونيان بكەن، ئەمسەش به کردهوهی جوانو زمان شیرینی و نهرمونیانی له (صحیحین)دا هاتووه، له عبداللهی کوری مهسعودهوه كه كُوتويهتي: سألت النبِّي رُكِيِّلٌ أيُّ العمل أحبُّ الى الله تعالى، قال: ((الصلاة على وقتها، قلت ثم أيَّ؟ قال برّ الوالدين، قلت: ثم أيّ؟ قال: الجهاد في سبيل الله... پرسپارم لے پیغهمبهر کرد، خواج کردهوهیهکی يێخزشه، ئەويش فەرموى: نوێــژکردن لــهکاتى خــزى، گوتم: پاشان چي دي؟ فهرمووي: چاکه نواندن لهگهال دايكوباوك، گوتم: باشان چى دى؟ گوتى: خەباتو تيكوشان لدييناوي خوا)).

نابی گویّرِایه لّییان بکریّ لـه بهشـودانی بـهزوّرو ژن هیّنانی بهزوّر، که کچو کورِ پیّی رازی نـین، یـان نابـیّ بهقسهی نهوان، پیاو خیّزانه کهی تـهلاّق بـدات، ئــهومتا سەبارەت بەم مەسەلەيە پرسىيار لىە عومىدرى كورى خەتتاب (خوالىيى رازى بىق) كىرا، گەر باوكيىك بە كورەكىدى گەرتە ھاوسەرەكەي تىدلاق بىدات، ئىسام عومەر فەرمووى تەلاقى نەدات، چونكە گويرايەلى لىه چاكەكارىدا دەبىت.

ک دانه لهکاتی داواکردنی هدر شتیکیان دهبی به زمان کی شیرین و قسمی جوان وهلامی داواکاریهکانیان بدریته وه، نهمهش فهرمانی خوای گهورهید، هدروهها لهکاتی داواکاریان وشهی (نوّف) که نیشانهی ناپهزایی یه، له بهرانبهریان نهکری ، نابی روّلهکان دهنگیان بهسهر دایك و باوکیان بهرز بکهنهوه و نابی به سوك

له کاتی رِوونکردنهوهی شتیّکدا، یان رِوونکردنـهوهی دین، دهبیّ به شیّوازیّکی جوانو به ســوّزو میهرهبـانی بوّیان رِوون بکریّتهوه.

دوعاكردن بزيان لددواى مردنيان سوديان پيده گات و پلديان له بدهدشت بدرز ده كات وه ك پيغه مبدرى خوا وَعِيَّا ده فدرموى: ((إن الله – عز وجل - ليرفع الدرجة للعبد الصالح في الجنة فيقول: يارب انسى لي هذه ؟ فيقول ؟ باستغفار ولدك لك.. خواى گدوره له بدهدشت پلهی بهنده ی چاك بهرز ده كاته وه ، نه ویش ده نخی نه ی پسه روه ردگارم! نسه م پلهیسه م نسه كوی بسوو؟ نسه ویش ده فه رموی: به هنوی داوای لیخ ن شبونی كوره كه ته بزتن) رواه أحمد والطبرانی فی الأوسط و رجاهما رجال السحیح عن أبی هریرة.

هدرکهسیّکیش لهکاتی زیندوویی دایک باوکیدا نمیتوانی بی چاکهیان لهگه لدا بکات با لهدوای مردنیان چاکهیان لهگه لدا بکات، نهویش به پارانموه له خوای گهوره که له گوناهیان خرّش بیّت.

۳- له نادابی چاکه کردن له گه ل دایك و باوك نهوهیه
په یان و وهسیه تنامه و راسپاردهیان جیب هجی بكری،
گهر تاوان و گوناه نهبوو، ههروه ها ریزی هاوری کانیان
لهدوای مردنیان بگیری و سهردانیان بكری.

 له فه رمووده يه كى تردا هاتووه عن مالك بن ربيعة الساعدي قال: ((بينما نحنُ جلوسٌ عند رسول الله وَ الله

3- دهبی روّله کان لهبهرده م دایک و باوکدا به شیره و یه کی جوان و لایه ق و ریّل دابنیشن و ، خوّیان دوورخه نه و ه بی موبالاتی و ه ک قاچ دریّر کردن و قاچ له سه ر قاچ دانان و دهست هه لیرین به رامبه ریان ، نابی لهبهرده م نهواندا روّله کان پال بکهون ، یان خوّیان رووت بکهنه و ه یان به قاقا پی بکهن و ه نابی له کاتی روّیشت دا پیش باوک بکهون و نابی له پیش نه و دابنیشن و نابی به ناوی خوّیان بانگ بکریّن، و ه ک له فهرمووده ی به به ناوی خوّیان بانگ بکریّن، و ه ک له فهرمووده ی

پينغهمبهردا رَجِّ هاتووه: ((عن أبي هريرة أن النبي وَكُلُّ رأى رجلاً معه غلام، فقال للغلام: من هذا؟ قال أبي، قال: فلا تمش أمامه، ولا تستسب له، ولا تجلس قبله، ولا ادعه باسمه)) رواه ابن السني وعبدالرزاق في مصنفه (١٣٨/١١) وقال حبيب الرحمن الأعظمي معلقاً: (والحيث أخرجه البخاري في الأدب المفرد).

۵- پیویسته له کاروباریاندا یارمهتیان بدری و شتیان بو همه لبگیری، چونکه زور ناشیرینه و بی پیزییه، گهر له گهل باوك به پیگادا بروی و باوك شت هه لبگری و کور بهده ست به تالی بروات و هیچ هه لنه گری. هه روه ها کچیش به هه مان شیوه له پیک کردنی مالدا ده بی یارمه تی دایکی بدات.

۳- دەبئ سرمعهى دايكو باوك بپارێزرێ ئەمسەش بهوه دێته دى كه رۆڵهكان زيان به خهلك نەگەيەننو خراپهكار نەبن لەگەلياندا، تاوەكو خەلكىش بەرپەرچى خراپەكارىسەكانيان نەدەنسەوە بسه جنێسودانو دلٚ برىنداركردن.

نائي جنيو به دانكو باوك بندري، كنه لنه گوناهنه گهور هکانه، حنت دان به دابكو باوك بهوه دهين که تيز جنتو به دابكو باوكي دژهكەت بدەي ئەرىش جنتو به دايكو باوكى تۆ بداتەرە، رەك يېغەمبەرى خىوا رىكىڭ د المرموي: ((من الكبائر شتم الرجل والديه)) قالوا: يا رسول الله! وهل يشتم الرجل والديه؟ قال: ((نعم يُسبُبُّ أبا الرجل فيسُبُّ أباه، وتسسُّ أمه... له كوناهه گەورەكان ئەوەيە، مرزف جنيو بە دايكو باوكى بدات، گوتیان: ئدی ینغهمبدری خوا رَهِ الله کهس هدسه جننو به دایكو باوكی بدات؟ فهرمووی: بهانی، شهو كهسه حنتو په پاوکي پهراميه روکهي دودات، نهويش جنتو په باوکی شهو دهدات، ههروا جنتو سه دایکی دهدات، ئەرىش جنير بە دايكى دەدات، ئەرىش جنير بە دايكى ئەر دەدات)) متفق علىه.

تینبینی: لهگهل باسکردنی نهدهب لهگهل دایك باوكان، همندی له پاداشتی چاكهكاری لهگهل دایك باوك و همندی له سزاكانی خراپهكارانیان دهكهین:

يەكسەم: باداشستەكان:

۱- به پلدی یه که م ده بی چاکه له گه ل دایك بکری، چونکه به هه شت له ژیر پی یه وه ده ست ده که وی، روی الإمام أحمد عن المقدام بن معد یکرب، عن النبی و الله یوسیکم بامهاتِکُم ... إن الله یُوسیکم بالاقرب یُوسیکم بابائِکُم ... إن الله یُوسیکم بالاقرب یُوسیکم بالاقرب و الاقرب و النام ابن ماجه من حدیث عبدالله بن عیاش. عن جاهمة مرفوعاً: (الزمها، فأن الجنّة تحت اقدامها) رواه الإمام احمد والنسائی (صحیح) صحیح الجامع رواه الإمام احمد والنسائی (صحیح) صحیح الجامع (۱۹۲۶) ورواه البخاری فی الأدب والطبرانی.

۲- دایكو باوك سهرچاوى بهههشتو دۆزخنو رەزامهندى خواى گهوره به رەزامهندى ئهوانهوه بهستراوەتهوه، وەك له فهرموودهدا هاتووه: روى ابن ماجه عن أبي أمامة أن رجلاً قال: يا رسول الله! ما حق الوالدين على ولهها؟ قال: ((هما جنتك ونارك)). وروى الترمذي عن ابن عمرو بن عاص: أن رسول الله قال:

((رضا الرّب في رضا الوالد، وسخط الرّب في سخط الوالد)) ورواه ابن حبان ، انظر السلسلة الأحاديث الصحيحة رقم (٥١٦) ورواه الحاكم في مستدركه (٢/٤) وقال: صحيح على شرط مسلم.

۳- له دنیادا بهره کهت ده کهویته تهمه ن و و چه و رزقه و ه و و که و یته تهمه ن و و که و یته تهمه ن و و که یته ان سده آن یمد له فی عمره، ویزداد فی رزقه، فلیبر والدیه، ولیصل رحمه)). رواه آحمد عن آنس، وه ده نهرموی: ((من بَرَ والدیه طویی له، زاد الله فی عمره)) رواه آبویعلی والدیه طویی له، زاد الله فی عمره)) رواه آبویعلی والطبرانی والحاکم (وقال: صحیح، و آقره الذهبی والأصبهانی عن معاذ بن أنس.

٤- چاكه كردن له گه ل دايك، دهبيته مايه ي سرينه وه ي گوناه و تاوان، (روى الترمذي عن ابن عمر أن رجلا أتى النبي فقال: يا رسول الله! إني أصبت ذنباً عظيماً، فهل لي من توبة؟ ((فقال: (هل لك من أم)؟ قال: لا، قال: (هل لك من أم)؟ قال: لا، قال: (هل لك من خالة؟) قال: نعم، قال: فبرها... ئيبن عومه ر گوتريه تى: پياويك هاته لاى پيغه مبه رسيسي و گوتى گهوره م گوتى: ئه ي پيغه مبه ري خوا! گوناه يكى گهوره م گوتى: ئه ي پيغه مبه ري خوا! گوناه يكى گهوره م

کردوه، نایا بوّم هدید تدوید بکدم؟ پیّغدمبدر ﷺ فدرمووی: دایکت ماوه؟ گوتی: ندخیّر، فدرمووی: خوشکی دایکت ماوه؟ گوتی: بدلّی، فدرمووی: کدواته چاکه لهگهل ندودا بکد)). رواه الحاکم بالفاظ متقاربة وقال: صحیح الإسناد.

دووهم: سـزاكـان:

۱- نازاردانی دلّی دایكو باوك له گوناهه گهورهكانه و دهبیّته مایهی خهشی خواو تهماشانه كردن به چاوی په مهمت له روّژی قیامه تدا، ههروا هزیه كه بر نه چوونه به بههشت له (صحیح)ی بوخاری و موسلیم دا هاتووه عن أبي بكر قال: قال رسول الله وَ (ألا أنبئكم باكبر الكبائر؟) قلنا: بلی یا رسول الله قال: ((الإشراك بالله وعقوق الوالدین)) وكان متكتاً فجلس فقال: ((ألا وقول الزور)) فما زال یكررها حتی قلنا لیت هموه الزور) فما زال یكررها حتی قلنا لیت هموی ده فدرموی: ((ثلاثة لا ینظر إلیهم یوم القیامة: العاقة لوالدیه، والمرأة المترجلة، الدیوث، وثلاثة لا یدخلون لوالدیه، والمرأة المترجلة، الدیوث، وثلاثة لا یدخلون

الجنّة: العاق لوالديه والمدمن الخمر، والمنّان بما أعطى)) رواه النسائي عن عبدالله بن عمر.

۲- نازاردهری دایه باوك له دنیادا تۆله سزای لیخدهسهنریتهوه و بو روژی قیامه دواناخری، وهك پیغهمههری خوا ده فهرموی: ((كبل الننوب یوخر الله ماشاء منها الی یوم القیامة إلا عقوق الوالدین، فإن الله یجعله لصاحبه فی الحیاة الدنیا قبل الممات... خوا سزای ههموو گوناهی، ثهوهی حهز بكات، بو روژی دوایی دواده خات، تهنها ئازاردانی دایه و باول نهبیت، خوا لهدنیا به رلهمردنی بابای ئازارده ری دایه و باوك، سزای دهدات.)) رواه الحاكم والأصبهانی عن ابی بكرة.

كدواته مسولماني بدريز

زوّر ناگاداربه، زوّر بترسی، زوّر هوّشداربه نه که دلی داید دایک و باوکت بره نجینی و نازاریان بدهیت، نه گینا وه به ر همره شه کان ده که وی و ره نه به وی ده بیت، نوینو و روزه کانت دادت ناده ن و چاکه کانت به تال ده بنه وه، له دنیاش له گه ل دایك و باوکت چوّن ره نتار بکهیت، توش ناوات له گه ل ده که تنه وه.

ئىددەبو ئاكسارى مىسوڭمان ئەگسەن خسزمو نزيكسانى

کاتیک نیسلام هات بایدخینکی زوری به خزمایده تی پتدوکردنی پهیوهندیده کانی نیسوان کهسرکاردا، هانی مسولمانانیدا که نهم پهیوهندیه پهره پیبدهنو توکمه ی بکهن. خوای گهورهش فهرمان به مسولمانان ده کات، که خویان بپاریزن له خودوورخستنو پپچراندنی پهیوهندیدکان نیوان خزمو کهسوکار شهوهتا ده فهرموی: ﴿...وَاتَّعُوا اللّهَ الّذِی شَاءَ لُونَ بِهِ، وَالْأَرْحَامُ إِنَّ اللّهَ کَانَ عَلَیّکُم رَقِیبًا ﴿نَ النساء منین کثیر له راقهی نهم نایهتهدا ده فهرموی: بهواتای خوتان بپاریزن له پپچراندنی خزمایدی و سهردانی نهکردنیان، بهلکو ده بی چاکهیان له گهالدا بکهنو شهم نه کمردنیان، بهلکو ده بی چاکهیان له گهالدا بکهنو شهم (صلة)یه به جی بهینن ﴾.

(قرطبي) گوتویهتی: میللهت هاودهنگن لهسهر شهوهی که پهیوهندی خزمایهتی (صلة الرحم) واجبهو پیچراندنی حدرامه. ثهوهتا نهساء له پیغهمبهری خوا پرسیار دهکات، که ثایب سهردانی دایکی بکاتو شه (صلة)یه بهجیبهینی پیغهمبهریش ویکی فهرمووی: ((نعم صلی امک) رواه البخاری ومسلم وأبوداود وأحمد. جا پیغهمبهر فهرمانی پیکرد که سهردانی بکات ههرچهنده دایکی نافرهتیکی بیباوه (کافر)ه.

دیاره وشمی (الأرحام) که له قورئاندا هاتووه ناویکه به کاردیّت بز گشت خزمو کهسوکارو بهبی جیاوازی نیّوان مهحرهمو نامهحرهم. (تفسیر القرطبسی).

جۆرەكانى خزمو كەسوكار (صلة الرحم)

خزم دوو بهشی ههید: گشتی و تایبهتی.

خزم بهگشتی: نهوهیه که له لایهن دینهوه یه کتری دهگرنموه له مافه کاندا، که پیریسته به جیبهینری نه یش به خوشه ویستی و پشتگیریکردینان ناموژگاری کردنیان و

زیان پینهگهیاندنیان و دادگهری کردن له نیّوانیاندا و به تیمارکردنی نهخوّشیهکانیان و مافهکانی مردو، وهکو شوشتنیان و نویّو لهسه رکردنیان دیّتهدی.

بهلام خزم بهتایبهتی: بریتییه له خزمایدتی لهلایدنی دایك باوکیهوه، که پیریسته مافه تایبهتییهکانیان به زیاده وه ش جیبه جی بکری، وکو نهفهقه دان سهردانی کردنیان به مهبهستی له شه حوال پرسینیان و فهراموش نه کردنیان له هیچ مافیدکدا، وه ک له مافه گشتیهکان جه ختی له سهر کراوه.

دیاره چاکهکردنو سهردانی کردنی خزم به پلهی یهکهم دایك باوك ده گریتهوه، ننجا خوشك و برا، ننجا به پینی نزیكتر له یه کتری، وه ك له فهمووده ی پیغهمبهردا هاتووه: ((عن أبي هریرة أن رجلاً سال النبی یا رسول الله أی الناس أحق منی بحسن الصحبة: فقال رسول الله وسی الله الله الله من؟ قال: ثم أملك، قال الرجل: ثم من؟ قال: ثم أملك، قال: ثم من؟ قال: ثم أبوك)) رواه البخاری ومسلم وابن ماجه وأحمد وإبن حبان.

فقال رسول الله: ((أصّك وأباك، وأختىك وأخاك، قم الأقرب فالأقرب، ثم مولاك الذي يلي، ذاك حق واجب و رحم موصولة)) أخرجه البيهقي في السنن الكبرى ١٧٩/٤، وأبوداود في سنته (١٤٠).

له چاکهکردن لهگهل خنرمو کهسوکار نهوهیه، گهر کهسیّك مال وسامانی ههبوو، ویستی صهدهقهو خیر بکات پیّویسته له خزمهکانیهوه دهست پیّبکات، نهوهتا کاتیّك نهبوطههی نهنصاری دهیهوی زهوییهکهی لهپیّناوی خوای گهوره ببهخشی، نهویش ده یخاته بهردهستی پیّغهمبهر که نهو بیبهخشیّتهوه، بهلام پیّغهمبهر پیّی ده فهرموی: ((وانی أری أن تعظها فی الاقربین))، واته: واده بینم که لهنیّو خزمهکانتدا ببهخشیهوه، نهبوطههش گوتی: واده کهم نهی پیّغهمبهری خوا، جا نهبوطههه گوتی: واده کهم نهی پیّغهمبهری خوا، جا نهبوطههه بهسهر خرمهکانی وابهش کرد، بوخاری ومسلم و أبوداودو دارمی و مالك و احمد گیّراویهتیانهوه.

له فهرموودهیه کی تردا هاتوه، که صهده قه کردن به خزم دوو جـــــــــــــــــــــــده قهیهو گهیانـــدنی صــــیلهی ره همــــه، عــــن سلمان بن عامر عن النبّي قال: ((الصدقة على المسكين صدقة، والصدقة على ذي الرحم إثنتان: صدقة وصلة)) اخرجه أحمد والترمذي والنسائي وابن ماجة والدارمي والحاكم وصححه ووافقه الذهبى.

تمنانه ت گمر خنرمو که سوکار هاموشیّیان نه ده کردو چهاکه یان نه بوو، خزیان دوور ده خسته وه، پیّویسته مسولّمانی مولته زیم صیله ی ره حمی خزی به جیّ بهیّنی و پاداشتی خوایی و پشتگیری خوای گهوره و پله به برزی له قیامه ت له ده ست نه دات. عن عمرو بن شعیب عن أبیه عن جده قال: ((جاء رجلّ الی رسول الله فقال: یا رسول الله أفاکافتهم، فقال رُوَّ الله زال الله نقر کون جمیعاً، ولکن جُد أفاکافتهم، فقال رُوِّ الله لن یزال معمل ظهیر من الله -عنز بالفضل، وصلهم فإنه لن یزال معمل ظهیر من الله -عنز وجلّ ومادمت ذلك)) رواه أحمد (۱۸۱٬۲۰۸/۲)، قال الهیشمی: وفیه حجاج بن أرطأة وهمو مدلس، وبقیة رجاله ثقات ﴿ عجمع الزوائد (۱۵٤/۸) .

له فهرموودهیه کی تر دهفه رموی: عن أبي هریسة عن النبسی قال: ((من أراد أن يُنشَرَف له بنیانه ویُرفع له

الدرجات يوم القيامة فليصل من قطعه، وليعط من حرمه، وليَعْف عمَّن ظلمه، وليَحْلُم عمَّن جهل عليه)) تاريخ بغداد (٢١/٤) الكامل (١٠٠/١) لإبن عدي، عن برّ الوالدين لإبن الجوزي (٢٧١).

هـ دروه ها پاداشتی صـ د د قدو خیّر بـ د خزمیّك، كـ دژایدتیت د هکات نهیّنی پاداشته کدی له خزمیّکی تر باشتره و ه ک پینعه مبـ دری خـ وا د ه فـ درموی: ((إنَّ أف ضل الـ صدقة والصدقة علی ذی الرّحم الکاشع)) أخرجه أحمد (۲/۳)، والدارمی (۱۲۷۹) عن حکیم بن حزام بسند حسن، أنظر صحیح الجامع (۱۱۱۰)، وفی مجمع الزوائد (۱۱۲/۳) عـ زاه لاحمد وللطبرانی فی الکبیر وقال: إسناده حسن.

دیاره چاکهکردن لهگهل خنرمو کههسوکارو سهردانی کردنیان دهبیّته مایهی بهرهکهت له عومرو مالّو مندالّو رزق و روّزی، وهك له فهرموودهکانی پیّغهمبهردا هاتووهو فهرمان دهکات نهو کهسهی دهیهوی حالّی باش بیّتو لهش ساغو رزق زوّر بیّت، که نهمه مانای بهرهکهتو زیادبوونی عصومره، با چاکه لهگهل خنرمو کهسوکاری بکاتو

سهردانيان بكات، وهك دهفهرموى: ((مَن أحب أن عد الله في عمره ويزيد في رزقه فليصل رحمه)) رواه البخاري ومسلم وأحمد عن أنس.

له گيرانهوهيه كى نهبو هورهيره دا ده فه رموى: ((مَن أحب أن يبسط له في رزقه، ويُنسأ له في أثره: فليصل رحمه)) رواه البخاري (٥٩٨٥) وعنده في الأدب المفرد (٥٧) والبيهقي في شعب الايان (٢١٨/٦).

خاتوو عائيشه ده فه رموى پيغه مبه رى خوا فه رموويه تى: ((صلة الرحم و حُسن الْحُلُق و حُسنُ الجوار يُعَمَّران الديار، ويزيدان في الأعمار)) أخرجه أحمد (٢٦٦/٦).

صيلهى رەحميش گەر تەنها بە سەلام كردن بينت بەجى دەگەيەنرى، وەك پيغهمبەرى خوا دەفەرمووى: ((صلوا أرحامكم ولو بالسلام)) حسن، القضاعي في الشهاب (٦٥٤-٦٥٤).

به لآم گهر مسولمان صیلهی ره حم به جی نه هیننی و له گه ل خزم و که س و کاری چاکه کار نه بی و سهر دانیان نه کات، شه و ا خوای گه و ره به هه شتی لین حه رام ده کات و ناچیته به هه شته وه ه ه ه پنهه مبه رى خوا ده فه رموى: ((لا يدخل المجنّه قاطع)) رواه البخاري ومسلم وأبوداود والترمذي وأحمد وابن حبان من جبير بن مطعم.

هدروه ها ده فدرموی: ((الرحم شجنة من الرحمن فمن قصن قطعها حَرَّم عليه الجنّة)) رواه أحمد (۱۹۰/۱)، و بنحوه عند الحاكم (۱۵۷/٤) عن سعيد بن زيد (الشجنة: عروق الشجر المتشابكة).

تهنانهت خوای گهوره کارو کردهوهی ثهو کهسانه قبول ناکات که صیلهی رهجم بهجی ناهیّنن، وه بهخششی خوی بهسهریاندا ناباریّنیّو بیّبهشیان دهکات.

عن أبي هريرة أن رسول الله قال: ((إن أعمال بني آدم تُعرض كل خيس ليلة الجمعة، فلا يقبل قاطع الرحم)). رجال ثقات كما في مجمع الزوائد(١/٨٥١)، وهو عند أحمد في مسنده (٤٨٤/٢).

وعن عبدالله أبي أوفى قال: قال رسول الله: ((إن الرحمة لا تنزل على قوم فيهم قاطع رحم)). للبيهقي (٧٩٦٢). فانظر مجمع الزوائد (١٥١/٨).

له کوتاییدا بابزانری که چاکه کردن له گهل خزمو که سوکار سهردانی کردنیان (ده) خه سله تی جوانی لی دیته دی:

۱- رهزامهندی خوای لین بهدهست دههیّنری، چونکه خوای گهوره فهرمانی به صیلهی رهحم کردوه.

۲- خۆشى شادى و د لخۆشىيى دەكەرىتى داويان دوه، لىه فەرموودەشدا ھاتووە: (باشترين كردەوه، د لخۆشكردنى بىرواداره) ئەمىدش لىه (سلسلة الصحيحة للالباني (۱٤٩٤)دا ھاتووه.

٣- فريشته كان ينى د لخزش دهبن.

٤- لهلايهن مسولمانانهوه ستايش دهكري.

٥ - ئيبليس خەفەتى يىخدەخوات.

٦- بەرەكەت دەكەرىتە تەمەنىدوە.

٧- به ره که ت ده که ویته رزق و روزییه وه.

۸- مردو دکانی پینی دلخوش دهبن، چونکه بابو باپیران به صیله ی رهجم دلخوش دهبن.

٩- خۆشەرىستى يى زياد دەبىت.

۱۰- دوای مردنی پاداشتی زیاد دهبیّ، چونکه کـه باسـی دهکدن بهچاکه دوعا خیّری بوّ دهکدن.

نهده بو ناکساری مسولمان له میوانسسداریدا

ریزگرتنی میسوان له و فهرمانانهیه، که پیغهمبهری خواسی میسوان له و فهرمانانهیه، که پیغهمبهری خواسی ای که ای که ای که ای خواسی دوایی جوت کردووه، وه که ده فهرموی: ((مین کان یومن بالله والیوم الآخر فلیکرم ضیفة... ههرکهسی بروای به خواو به روژی دوایی ههیه با ریزی میوانه کهی بگریست)). رواه البخاری (۱۳/۸) ورواه مسلم (۷۵/۷٤).

میوانداریش چهند ئادابو ئاکاریکی ههیه، پیویسته بابای مسولمان ییادهی بکات:

۱- پێويـــستيىو داواكاريـــهكانى ميـــوان بهوپـــهرى دلخۆشىيهوه بهجێبهێنرێ.

۲- پیشوازی له میوان بکری به رویه کی گهشو خهندهوه به خیرهاتنی بکری، ههروهها له شوینیکی گونجاوو لهبار دابنریو، شوینی ناودهستی پیشان بدری، بو نوستنو لهخهو ههالسان کاتی دیاریکراو دابنری.

گەر مال گونجاو نەبوو، مالەكە گچكەو تەسىك بىوو، ئەو كاتە دەكرى لە ئوتىل ژوورى بىز تىەرخان بكىرى بەكرى بگيرى.

بابای میوانیش نابی لهدلی خوّی بگریّ، که له نوتیّل ژوری بوّ گیراوه، چونکه ههموو کاریّك بهپیّی تواناو گونجانه، ((لا یکّلف الله نفساً إلاّ وسعها)) نهك سهغلهتیو زهجمهتیی، له نیسلامیشدا نابی مروّف زیان نه به خوّی و نه به خه لکی تر بگهیهنی ((لا ضرر ولا ضرار)).

۳- بابای میاوان گهر له مالی هاوریّکهی مایهوه، پیّریسته لهگهل بابای میواندار کاتی دهرچونی دیاری بکاتو لهگهلی لهمال بهییّته دهرهوه، دیاریکردنی کاتیش بر نهوهیه، تا میواندار لهکاتی خرّی دوانهخری، ههروا کاتی هاتنهوه مالیش دیاری بکهن، نهبادا بابای میوان پیّش میواندار بهیّتهوه مالاً.

٤- له نهده بو ناكارى مسولمان نيه، كه باباى ميوان بهبئيزنو مۆلهتى خاوهن مال لهمال دهربيچنت،

شتیکی جوان نیه خاوهن مال بچیته ژوری میوان، کهچی بابای میوان بهبی ناگاداری نهو دهرچوبیت.

۵- بابای میوان له سنی روّژ زیاتر نهمیّنیّت هوه، نهبادا بییّت ه مایدی بارگرانی و له کارکردنی خاوهن مالّ. پینهه مبهروی ده درموی: ((الضیافة ثلاثة آیام فما زاد فصدقة... میوانداری سنی روّژه، گهر لهوه زیاتر بیّت نهوه خیره)) متفق علیه، مهگهر خاوهن مال سور بیّت لهسهر زیاتر مانهوهی میوان.

۲- نابی خاوه مال، ئیش به میبران بکات، چونکه دهبیته مایه ی زه همه تو ناخوشیی بن میبوان، همورا ئهمه ریزو شده به نیمه به رانبه ربه میبوان، همورا کاریکی ناجوامنرانه به.

۷- له نهده بو ریزگرتنی میوان نهوه یه، که به و شیزازه قسمی له گه ل بکری، که دلی پیخخیش ببیت، هه ریا خوش حالی به معاتنی ده رب بی و له حال و نه حوالی و که سوکاری پرسیار بکری، هه روا له به رده می میوان نابی باسی ده ستکورتی و نه داری بکری، یان له به رده می نابی باسی ده ستکورتی و نه داری بکری، یان له به رده می

نهودا نابی خو له مندال توره بکری، یان له مندال بدری، نهبادا به گومانی خوش نههاتنی شهو لینك بداتهوه.

۸- ریزگرتنی میوان لهلایهن خواردنهوه، به پنی دارایسی ههبرویییه، نابی لهتوانا بسهدهر خواردنی بی تامساده بکری، که خاوهن مال له. ای قهرزار ببیتهوه، چونکه نهسلی مهبهست روخزشیو گوفتار جوانیه، له نیمامی نهوزاعییان پرسسی: ریزگرتنسی میلوان چیه؟ شهویش گوتی: روخزشیو قسهخزشیی. بهلام گهر خاوهن مال دارا بوو، با خواردنی باش بن میوان ناماده بکات بهبی زیاده رقبی کردن.

۹- لهکاتی نان خواردن، نابی خاوهن مال، پیش میبوان دهست لهنان خواردن هه لبگری، چونکه میوانه که شهرم دایده گری و نهویش دهست هه لده گری، که هیشتا تیر نهبووه، گهر خاوهن مال زوو تیر بوو، با خوی به کهوچکه که یه و بخافلینی، که میوانه که ههست بکات، نهو به رده وامه له نان خواردن.

هدروهها دهبئ خاوهن مال ناگاداری میبوان بئ، خواردنی بز تیبکات، نهبادا نهو کهسه شدرم بکات، وهك له فدرموده ی پیغهمبهر رسی خوارسی که نیبن عومهر گوتویه تی: پیغهمبه رسی خوارسی فدرمویه تی: ((إذا وضعت المائدة فلا یقوم رجل حتی ترفع المائدة، ولایرفع یده وإن شبع حتی یفرغ القوم، ولیعنر فإن الرجل یُخجل جلیسه، فیقبض یده، وعسی آن یکون له فی الطعام حاجة)) سنن ابن ماجه، ج۲، ص۲۹، ص۲۹.

واته: گهر سفرهی نان راخرا، با هیچ کهسیک هدلندستی، هدتا سفره که هدلاه گرن، با دهست له نان هدلنده گری، با دهست له نان هدلنده گری، ندگهر چی تیریش بوبی، هدتا میواند کان له خواردن ده بندوه، با له خواردند که کهمیک زیاتر بخوات، چونکه به دهست هدلگرتنی ندو کهسدی له تدنیشتی دانیشتووه به شهرم داده خاتو نهویش دهست ده کیشتدوه، که رهنگه هیشتا ماویدتی تیر ببی.

۱۰- پیش نان خواردن و له کاتی نان خواردن باسی شتی وانهکری، که میوان ییی ناخوشه و بیزی لی دهبیتهوهو

ئارەزوى پىخدەگىرى، وەك باس نىەكردنى (نەخۆشىى، رشانەوە، مشكو جورجو...هتد).

۱۱- هـهروهها لـه ریزگرتنـی میـوان نهوهیـه، کـه بـه خوّشحالیهوهو به گوتـهی شیرین بـهری بکـری و داوای گهردن نازایی لـیبکری له همبوونی کهمتهرخهمیی.

ئسهده بو ناکاری مسسونمان نه به کارهینانی ته نه فون و موبایل دا

گویچکه بهخششینکی ههستیارو گرنگه، که خوا به به نده که خوا به به نده که خوا به به نده که خوا به گوی بیستنی شتی خراپ و نابه جینی بپاریزین و، نه هیلین به بیستنی قسمی ناشیرین و نابه جین و حمرام، ببیته شایه ت و به نگه له سهرمان له روژی دواییدا.

دیاره تەلەفۆنو مۆبایل له رۆژگاری ئەمرۆماندا بۆتـەی پینویستییه کی به لگهنهویست، کـه دەبـی بهشـینوهیه کی دروستو بهجی به کاربهیننری، که کاریگهری خراپی لهسـهر کۆمهلگه نهبینت.

جا هدندی ناداب ناکارو رووشت هدیه بر به کارهینانی ته اسه نوز و مزبایل، که پیویسته مروقی مسولمانی راسته قینه پایه ندی بیت و جیب جی بکات، که نهماندن:

- ۱- که تهلهفون ده کهی، ده لمینی: (نه لو...السسلام علیکم...من (فلانم))، ننجا چاك و چونی ده که یت.
- ۲- رهچاوکردنی بارود و خی نه و که سانه ی که پهیوه ندیان پیوه ده که یت، نابی له کاتی نوستن و کاتی کارکردن و های کاتی به یانییه کی زوو، یان له شهوی دره نگ و هخت، یان کاتیک که ده زانی و هخته که و هختی نویژه، تعلیفون بکه یت.
- ۳- له کاتی تهله فنن کردندا، دریش به قسه نه ده پیت و تهله فنده و بیت و تهله فن ده که بیت و تهله فنه که مهشغول نه که بیت و هه بین بیانه وی پهیوه ندی به و که سانه و به بیت و که تهله فنیان بین پهیوه ندی به و که سانه و به به به که نه که تهله فنیان بین ده که بیت ...
- ۴- بۆ حاڭەتى پۆرىست نەبى تەلەفۆن نەكەيت، وەك سەردانى نەخۆشسىنك، يان خىروچاكەيەك، يان قسەيەكى گرنگ، ھەروا تەلەفۆن نەكەيتە ئامىرىكى گالتەر سوعبەت، يان ھەراسان كردنى خەلك...

- ۲- بۆ پێويستى نەبێت لـه شـوێنه گـشتيهكان وەك نـاو
 پــاسو ريـــمو ئۆتۆمبيـــلو رێگــاو قوتابخانـــهو نهخۆشخانهكان، مۆبايل بهكارمههێنه.
- ۷- ئەر مۆبايلانەى كاميرايان تىدايە، نابى بەبى مۆلەتى ھىچ كەسى وىنە بىگىرى، نابى وىنەى ئافرەتان بىگىرى،
 كە دوايى وەك ھەرەشە بەرانبەر بە كەسانيان بەكاريان دىنن، ھەرچەندە ئەمە لە رەوشتى موسلمانى پابەنىد بە دىنى خوا ناوەشىتەرە...
- ۸- لهسهر دایكو باوكانی هۆشیار بهدینی خوا، كورو
 کچانیان لهم نامیره تاگادار بكهنو لایهنه خراپو
 باشهكانیان بق رون بكهنهوهو رینماییان بكهن، كه بق
 چشتی بهكاری بهیننو بق چشتی بهكاری نههینن.

ئىسەدەبو ئاكارى مىسوڭمان ئىمكىساتى ئىان خىسواردن

له کاتی نان خواردن چهند روفتاریک ههیه نیسلام دایناوه، که پیویسته به مندال و گهوروه پیاده ی بکهن:

أ- شوشتنى دەستەكان ييش نان خواردن:

وهك پيغهمبهرى خوا ﷺ فهرمويهتى ((بركة الطعام الوضوء قَبْلَهُ والوضوء بَعْدَه: بهرهكهتى خواردن لهوهدايه، كه له پيش نان خواردن دهست بشورى و له دواى نان خواردنيش))(۱).

هدروهها ندندس ده لنن: گویم له پیندمبدری خوا بوو گی ده بیند مید بیته فلیتوضا ده یفتر الله خیر بیته فلیتوضا اذا حَضَر غذاؤه واذا رَفَع: هدر که سینك پینی خوشه خیرو بیری ماله کهی زور بی با ده ستنویژ هدلگری (مدبد ستی

١) رواه ابو داود والترمذي عن سلمان الفارسي.

دەست شوشتنه) گەر خواردنەكەى بۆ ئامادەكراو، وە كە ھەلكىراش))(١).

ب- ناوی خوا هیننان له کاتی دهست کردن به خواردن.

ندمدش وهك پيندمبدر فدرمانى كردووه، كه خاتوو عائيشه - رهزاى خواى لسيبين - گوتويدتى: پيندمبدرى خوائي لسيبين - گوتويدتى: پيندمبدرى خوائي فدرمويدتى: ((إذا أكل أحدكم فليذكر اسم الله تعالى، فإن نسي أنْ يذكر اسم الله تعالى في أولد فليقل: باسم الله أولد وآخره: ندگ در يدكيك له نيدوه خواردنى خوارد، با ناوى خوا بيننى و بلنى: (بسم الله)، ندگ در له سدره تاوه له بيرى چوو ناوى خوا بيننى، با بلنى (بسم الله أولد وآخره) واتد: بدناوى خوا له سدره تاى خواردن و كرتايدكدى))(۲).

ئیمام نه حمه دو غهیری نهویش ده گیّرنه وه: ((أن النبّی رُبِّهِ إذا أكل أو شرب قال: الحمدلله الذي أطعمنا وسقانا وجعلنا مسلمین: گهر ییّغه مبه رخواردنیّکی بخواردایه، یان

۱) رواه ابن ماجه والبيهقي. ۲۷ - ا ا ما ما التات ند

۲) رواه ابو داود والترمذي.

شلهیه کی خواردبوایه، دهیفهرمو: سوپاس بن نهو خوایهی که خواردنو خواردنهوهی پی به خشینو نیمهی کرد به مسولهان)).

ج- که خواردنیّکی بو هاته بهردهم روخنهی لینه گری:

نهوه شیان سیفه تی پینه مبه ری نازیزمانیه، وه ك بوخاری و موسلیم له نه بو هوره یره وه ده گیّن نه وه ک کوتویه تی: ((ما عباب رسول الله وَ الله و ا

نهم سیفه ته بهرزهی پینه مبهر ریکی هه ست راگرتن و پیزانینیتی به رامبه ربه و که سه ی خواردنی بی ناماده کردن سارد ده کات، تا ته ریق نه بینته و هو، له چیشت ناماده کردن سارد نه بینته و هو.

د- بەدەستى راستو لەبەردەمى خۆدا خواردن بخورى:

نه مه ش وه ك موسلیم له عومه ری كوری شه بی سه له روزای خوایان لی بی ده گیریت هوه ، عومه ر ده نین: (كُنْتُ غُلاماً فی حِجْرِ رسول الله وَ الله و الله

ه- به پال کهوتنهوه خواردن نهخوری:

ثه مسه شله بسه رئه وه ی زیانی ته ندروستی هه یه و نیشانه یه کی لووت به رزی و فیزیه، پیخه مبه ریش و ایشانه یه کی لووت به رزی و فیزیه، پیخه مبه ی کسوری عبدالله بوخاری له شهبی جحیفه ی وه همه بی کسوری عبدالله ده گیری تسه وه، فه رمویه تی: ((لا أکل متکتاً: به پال که و تنه و ه خواردن ناخزم)). موسلیم له نه نه نه سه و ه

دهگیّرتموه، که وتویهتی: ((رأیت رسول الله رَسِیل جالساً مقیعاً یاکل تَمراً: پیّغهمبدری خوام بینیوه به دانیـشتنموه خورمای دهخوارد.))

و- له كاتى نان خواردن واباشه قسه بكرى:

موسلیم له جابره وه رهزای خوای لیّبی ده گیّریّت هوه: ((أن النبّی رَسِّیٌ سال أهله الأدُمّ، فقالوا: ما عندنا إلا خلّ، فدعا به فجعل یاکل منه ویقول: نعم الادُمُ الحل، نعم الادُمُ الحلّ: پیّغه مبهری خوا داوای له خیّزانه که ی کرد، که پیّخوری بو بیّنی، وتیان تهنها سرکه مان ههیه، جا داوای سرکه ی کرد بوی بیّنن. که هیّنایان دهستی کرد به خواردنی و دهیفه رمو: باشترین پیّخور سرکهیه، باشترین پیّخور سرکهیه، باشترین پیّخور سرکهیه، باشترین پیّخور سرکهیه،

به لام که قسه ده کری، نه و که سه ی خوار دنی له ده م دایسه، با خوار دنه که ی قوت بدات، ننجا قسم بکات، یان که خوار دنی له ده م دایه و قسم ده کات، با ده ست به ده میسه و بگری، تا خوار دنی ناو ده م به ده ر نه که وی، چونکه

بهدهرکهوتنی خواردنی ناو دهم، دهبیت هیزی بیزیونهوهو قیزکردنهوهی بهرامبهرهکهی، ههروهها نههیلی خواردن به لیرو دهمیهوه بنوسیی، پیویسته دهستهسپ (کلینکس) بهکاریینی بو خاوین کردنهوهی لیوو دهمی لهکاتی نان خواردندا.

ز- گدر میوانی یدکیک بووی، وا باشه دوای تدواوبوون له نان خواردن دوعا بز خاردن مالدکه بکدیت:

ندبو داودو ترمذی له ندندسدوه ده گیزندوه: ((أن النبی خیر داودو ترمذی له ندندسدوه ده گیزندوه: ((أن النبی علی جاء الی سعد ابن عبادة، فجاء بخبر و زیت فاکل، ثم قال النبی علی د افظر عند کم الصانمون واکل طعامکم الابرار، وصلت علیکم الملائکة ... پیغهمبدر چوو بو لای سهعدی کوری عوباده، جا نانو رونسی زهیت و (نه حمدو تهبدرانی ده لین میوژیان) بو هینا، پیغهمبدر نانو میوژه کهی خواردو، پاشان دوعای بو کردن فهرموی: روژوه میوان له لاتان روژو بشکینی، پیاوی چاك خواردنتان بخوات، فریشته کانیش ره حمدتان بهسهردا ببارینن)).

ح- گەر يەكىنى لەخىزى گەورەترى لەگەل بور، يەكسەر
 ئەر دەست بە نان خواردن نەكات:

وه موسلیم له کتیبی (صحیح)ی دا له حوزهیفهوه ده گیریتهوه و ده لی: ((کُنّا إذا حضرنا مع رسول الله ﷺ فیضع یده: طعاما لم نَضَعُ ایدینا حتی یبدأ رسول الله ﷺ فیضع یده: گهر له گه ل پیغهمبهری خوا ناماده ی خواردنیک بووباین، هیچ کامیکمان دهستمان به نان خواردن نه کرد، تا پیغهمبهری خوا دهستی به نان خواردن نه کردبایه)).

که واته له مالیّش، که خیّنزان به یه که وه نان ده خنون، همتا باوك که سه روّکی خیّزانه، دهست به خواردن نه کات، با منداله کان پیش نه و، دهست به نان خواردن نه که واته ده بی مندالان وا را به یّنریّن پیّش باوکیان دهست به نان خواردن نه که ن.

ع- نیعمهتی خوا، به تایبهتی خواردن به کهم دانهنری:

 ولا یدعها للشیطان. وامرنا ان نَسْلتَ القصعة، وقال (إنَّكُم لاتدرون فی أی طعامکم البرکة: گهر پیغهمبهری خوا خواردنی بخواردایه، ههر سی په نجه کانی ده لیسیهوه، جا فهرمویه تی: نه گهر پاروویه ک نان له دهستان کهوته سهر زهوی، با هه لی گریته وه و نه و پیسیه ی، که پیوه ی ده نووسی پاکی بکاته وه و بیخوات، با بز شهیتانی به جی نه هیلی. همروا پیغهمبه رفه رمانی پی کردووین، که قاپی خواردنه که هیچی تیا نه هیلین و هه مووی بخوین، فه رمویه تی: نیده نازان له چ خواردنی کا به ره که تی تیدایه).

额 数 4

ئےدەبو ئاكارى مسولمان لە كاتى خىواردنەوەدا

 آ- له کاتی ناو خواردنهوه یان ههر شله یه کی تـر نـاوی خوا بهیّنری، که خواردراوهش، سوپاسی خوا بکری و، به سی جار بخوریتهوه:

وهك ترمندى له شيبن عهبباس، رهزاى خواى ليبين، ده گيريتهوه، ده ليخ، پيغهمبهرى خوا وَيُوَلِّمُ فهرمويهتى: ((لا تشربوا واحدا كَشُربِ البعير. ولكن إشربوا مَثنى وشلاث، وَسَدُّوا إذا انتم شَرِبْتم، واحموا اذا رفعتم ... وهك حوشتر به يه كجار ناو، يان ههر شلهيه كى تر مه خزنهوه. به لكو به دووجار، يان سي جار بيخونهوه و سي جار خواردنهوه كهش، ده بي له نيرانيان له ده رهوه ي جامو پهرداخهوه همناسه بهدهيت وه ك پيغهمبه و ي شاواى كردووه، نهنه سوي وتويهتى: ((أن رسول الله كان يتنفس في الشراب ثلاثاً) وتويهتى: ((أن رسول الله كان يتنفس في الشراب ثلاثاً)

بیّنن، واته بلیّن: (بـسم الله)، که خواردیشتانهوه سوپاسـی خوا بکهنو بلیّن (الحمدلله).)).

فور نه کردن له تار خواردنهوه:

له کاتی ناو خواردنه وه، نابی فو له ناوه که بکریت (نهی عن (نهبی عن النبو سه عید گوتویه تی: پیغه مبه ری گی خوا: ((نهی عن النفخ فی الشراب... قده غه ی کردووه فو له خواردنه وه بکریت) رواه الترمذی (۱۸۸۷) و صححه.

ب- پي نه کردنی گهده له خواردن و خواردنهوه:

خواردنو، سێيهکي بــێ خواردنــهوهو، ســێيهکي تــري بــێ همناسم)).

ج- خواردن و خواردنه وه به رؤیشتن و دانیشتنه وه:

یه کی له ناداب و ناکاری خواردن و خواردنده وه نهوه یه دانیستن خواردن به پروهستان و به دانیستن خواردن خواردن بخسوری و خواردنده وه بخوریته وه. (نهوه تا (ابس عمسر) گوتویه تی: (کتا علی عهد رسول الله ﷺ ناکل و خس نمشی. له سهرده می پیغه مبه ر ﷺ به پرقیستندوه خوارد این ماجه ۲، ص۱۰۹، جا گهر به پرقیستندوه به پیشترو به پرقیستندوه اله پیشترو دوستره.

هدروهها پیخه مبدری خوا گی به راوه ستانه وه ناوی خوارد و ته ناوی خوارد و ته وه و التی النبی بدلو من ماء زمزم فشرب و هو قائم... ده ولکه یه ناوی زهمزه مم بو پیخه مبه رهینا، نهویش به راوه ستانه وه خواردیه وه) متفق علیه .

هدروهها ئیمام عدلی که ناویان بو هیناوه، دهست و دممو چاو شوشتوه، ننجا به پاوهستاندوه بدرماوهی ناوه کدی خواردزتدوه و، پاشان گوتویدتی: خدلکانیک هدن پییان ناخزشه به پاوهستاندوه ناو بخوریتدوه، بدلام پیغدمبدر ناوای خواردزتدوه (به پاوهستاندوه، وه ک من به راوهستاندوه خواردمدوه).

عن علي ﷺ (إنه صلى الظهر ثم قعد في حوائج الناس في رحبة الكوفة حتى غسل وجهه ويديه، وذكر رأسه و رجليه، ثم قال: إن ناسا يكرهون الشرب قائماً، وإن النبي صنع مثل ما صنعت) أخرجه البخاري في الصحيح ١٠/٨)(١٠).

١) مصابيع السنة للإمام البغوى، الجلد الثالث، ص١٧٥.

نهدهبو ناکساری مسبولمان له سلاوکسردندا

سلاوکردن چەند ياساو ئادابينکى ھەيە، كە دەبى بزانرى:

أ/ خوای گهوره فهرمانی کردوه به سلاو لهیه کتری کردن:

هدروهها ده فدرموی: ﴿ فَإِذَا دَخَلْتُ مَ بُئُوتًا فَسَلِمُوا عَلَىٰ اللهُ عَلَىٰ عَلَىٰ اللهُ عَلَىٰ عَلَىٰ عَلَىٰ عَلَىٰ اللهُ عَلَىٰ عَالْمَا عَلَىٰ عَلَىٰ عَلَىٰ عَلَىٰ عَلَىٰ عَلَىٰ عَلَىٰ عَلَىٰ عَ

پیّغه مب مریش رَجِی فه رمویده تی، که موسلیم له نه برهوره و ه گیریته وه: ((لا تدخلوا الجنّه حتی تؤمنوا ولا تؤمنوا حتی تحابوا أولا أدلکم علی شیء إذا فعلتموه تحاببتم؟ أفشوا السلام بینکم... تا باوه پنه هینن ناچنه به هه شت، نیمانیشتان ته واو نابی، تا یه کتریتان خوش نه وی. نایا شتیکتان پی بلیّم گه ربیکه ن یه کتریتان خوش بوی ؟ سلاو له یه کتری بکه ن).

ب/ چزنیهتی سلار کردن لهیه کتسری:

پیریسته خوّمان مال مندالمان به مجوّره سلاو بکهین،
که نیسلام بوّی دایناوین، نهویش بهم شیّوهید: نهوهی که
سلاو ده کات ده لیّن: (السلام علیکم ورحمة الله وبرکانه)
به رامبه ره که شی له وه لاّمدا ده لیّن: (علیکم السلام ورحمة
الله وبرکاته) نه مه ش به گویّره ی فه رموده صه حیحه کانی
پینه مبه ره وه ک نه بو داود و ترمذی ده گیّرنه وه. له عومرانی
کوری حصین ره زای خوایان لیّبی ده لیّن: پیاویّ که هاته لای
پینه مبه رسیّ گوتی: السلام علیکم، پینه مبه روه لاّمی

دایهوه و پاشان پیاوه که دانیشت و پینه مبه رفه رموی ((ده)) واته (ده) چاکه ی بر نووسرا، پاشان پیاوی کی تر هات ه لای گوتی: السلام علیکم ورحمة الله، وه لامی سلاوه که ی دایه وه و پاشان دانیشت، پینه مبه رفه رموی ((بیست)) واته: بیست چاکه ی بر نووسرا. پاشان پیاوی کی تر هات ه لای گوتی: (السلام علیکم ورحمة الله وبرکاته) جا وه لامی سلاوه که ی درایه وه و پاشان دانیشت، پینه مبه رفه رموی: ((سی)) واته سی چاکه ی بر نووسرا.

هدروهها بوخاری و موسلیم له خاتو عانیسه رهزای خوای لیبی ده گیرنهوه، که گوتویه تی: پیغهمبهری خوا پی گوتم (نهمه جبریله سالاوت لیده کات)، تهویش وهلامی داوه ته وه و فهرمویه تی (وعلیه السلام ورحمة الله وبرکاته).

ج- یاسار ٹاکاری سلاوکردن:

ئەبو ھورەيرە رەزاى خواى لى بىن دەلىن: پىغەمبىەرى خوا ﷺ فەرمويەتى: (رئىسلم الراكب على الماشى، والماشى

على القاعِد، والقليل على الكثير ...سواريى سلاو له پياده دهكات، نهوهى ده روات سلاو لهو كهسه دهكات، كه دانيشتووه، كۆمهليّكى زوّر دكهن)(۱).

له گێڕانهوهیه کی بوخاریدا ده ڵێ: (ریسکم الصَغیر علی الکبیر ...مندال سلاو له گهوره ده کات)).

ئهم رینموویی و ته وجیهاته پیروزه، پیریسته خودمان به گشتی و مناله کاغان به تایبه تی پیاده ی بکهین، چونکه سیلاو کردن سیفه تینکی دیار و جیاکه رهوه ی نومه تی نیسلامیه له کومه لانی تر.

د- پەروەردىيارو مامۆستا پۆرىستە سىلار كە منىدال ىكات:

وه ك پيخه مبه روسيالي نهم وه فتاره جوانه ي كردووه، وه ا، بوخارى و موسيليم له نه نه سهس وه زاى خيواى ليبين : ده گيرنه وه: ((أنه مرَّ على الصِبيان فَسَلَّمَ عليهم وقال كان

۱) بوخاری و موسلیم گیراویانهتدوه.

النبّي بَيِّ يَفْعَلْهُ: نهنه سبه لای چهند مندالیّکدا تیپه و بووه و سلاوی لی کردوون، جا گوتویه تی: پیغه مبه ر بی شاوا سلاوی له مندالان کردووه)). له گیرانه وه یه کی موسلیم دا هاتووه: ((أن رسول الله بی مرّ علی غلمان فسلم علمیهم ... پیغه مبه ر بی بسه لای چهد کوریژگهیه کدا رویشتووه و سرّوی لی کردوون))، هه روه ها له گیرانه وه یه کی نه بو داوددا هاتووه: ((أن النبّی بی مرّ مر علی غلمان یَلْعَبون فَسَلَم علیهم))، له گیرانه وه ی (ابن السنی)دا پیغه مبه ر به مندالانی فه رموه: ((السلام علیکم السنی)دا پیغه مبه ر به مندالانی فه رموه: ((السلام علیکم یاصبیان ... کوره کان! سلاوتان لیّبی)).

له راستیدا نهمه یه ره وشت و ره فتار به رزی مسولمان و خو به زل نه زان، جا گهر نیمه شخومان به شویدنکه و ته ی پیغه مبه ره ده زانین، با پیاده ی نهم نایه ته پیروزه بکهین فر گَنْدُ کَانَ لَکُمْ فِی رَسُولِ اللّهِ السّوَةُ حَسَنَةٌ اللّه اللّه الله الله ی نیمه مبه ای خوا پیشه نگی زور جوان بو نیده هدیه ...

هـ- وهلامدانهوهی سلاوی نامسولمان به (وعلیکم):

و- سلاو كردن سوننهته ، وهلامدانهوهي واجبه:

(ابن السني) ده لني: پينه مبهر ﷺ فه رمويه تي: ((مَنْ البن السني) ده لني: پينه مبهر ﷺ فه رمويه تي: ((مَنْ أَجَابَ السلام فَهُوَ لهُ، وَمَنْ لَمْ يُجِبُ فَلَيس منا ...هه ركه سينك وه لامي سلاو بداته وه نه وا خيره كه يه بين نهوه، هه ركه سينك وه لامي سه لام نه داته وه له نيمه نيه)).

با باوكو دايكانو پەروەردىاران بزانن، كە ھەندىك كاتى

۱) بوخاری و موسلیم گیراویهتیانهوه.

تایبهتی همیه سلاوکردن تیایدا باش نید، و ه ک له حالهتی: دهستنویژ هملگرتنو له حمام، له کاتی کهسیک نان دهخوات، یان جهنگ ده کات، شهو کهسهی یادی خوا ده کات، له وتاربیژی همینی، شهو کهسهی له مزگهوت ناموژگاری خملک ده کات، نمو کهسهی که به شتیکهوه سمرقاله (پاره ده ژمیری) و به وه لامدانهوهی سهلامه کهی شته کهی لی تیک ده چیت، یان له لای ناوده ستخانه. جا لمو شوینانهی که سهلامکردنی تیایدا باش نیه، شهو کهسهی که سهدی که سهلامی لسی ده کری، بوی ههه وه لام

ئىمدىب و ئاكارى مىسسولمان ئەكاتى مۆلىمت ومرگرتن

ئیزن و مؤلامت و هرگرتن چهند ئاداب و پهفتاریکی ههیه، که پیویسته باوكو دایك خوّیان و منداله کانیان فیّر بکهنو ئاگاداریان بکهن، و ه خوای گهوره دهفهرموی:

﴿ يَنَا أَيُّهَا الَّذِيكَ ءَامَنُواْ لِيَسْتَغَذِنكُمُ الَّذِينَ مَلَكَتْ أَيْمَنكُرُ وَحِينَ وَالَّذِينَ لَرَبَالْمُوا الْفَلْمُ مِنكُوْ الْكَ مُرْبَةً مِن مَّلِ مَلَوْةِ الْفَجْرِ وَحِينَ تَصَعُونَ ثِيَابَكُمْ مِن الظَّهِيرَةِ وَمِنْ بَعْدِ صَلَوْةِ الْمِشْكَةً ثَلَثُ عَوْرُبَةٍ لَكُمُ الْفَلَامُ بَعْدَهُنَّ طُوَّفُوكَ عَوْرُبَةٍ لَكُمُّ الْقَلَامُ اللَّهُ لَكُمُ الْفَلَامِينَ اللَّهُ لَكُمُ الْأَيْمَةُ عَلَى بَعْضِ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمُ الْأَيْمَةُ لَكُمُ الْأَيْمَةُ عَلَى بَعْضِ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمُ الْأَيْمَةُ الْمُعْدَةُ وَاللَّهُ عَلِيمُ مَنْ اللَّهُ لَكُمُ الْأَيْمَةُ اللَّهُ عَلَيْهُ مَلِيمَةً الْأَطْفَالُ مِنكُمُ الْحُلُمُ الْمُعْرَفِقِ وَاللَّهُ عَلِيمَ مُعَلِيمً الْمُعْرَفِقِ وَإِذَا بَكُغَ الْأَطْفَالُ مِنكُمُ الْحُلُمُ الْمُعْرَفِقِ وَاللَّهُ عَلِيمَ مُعْمِلًا مَن اللَّهُ اللَّهُ عَلَيْهُمْ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ عَلَيْهُمْ اللَّهُ الللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ

ثیزنی لی بخوازن: له پیش نویژی به یانیدا، نیوه پر قیان، کاتی شه کان داده نیزو له پاش نویژی خه و تنانیش، که شهم سی کاته وه ختی ته نیایی ثیره ن له پاش نه وه، نه بر ثیره قه یدی ده کا، نه بر نه وان، که به ده وروبه ر تاندا بیت: ثیره پیکه و تیکه لان. نا به مجرّره خودا نیشانه کانی خوی بر ثیره ناشکرا ده کا. خودا زانای له کارزانه. هه رکاتی منداله کان بلوغیان بوو - ثه ویش وه ك نه وانی پیشوو - گه ره که نیزن بخوازن .

لهم ئايهته پر تهوجيهو رينمووييهدا، خواى بالا فهرمان ده كات به باوكو دايكان، كه ئهو مندالانهى ههيانه چ كورو چ كچ، كه نه گهيشتونهته تهمهنى (١٥) ساللى واته بلوغيان نهبووه، با فيريان بكهن له سنى حالهتو كاتدا، ده بى ئيزن وهرگرنو له ده رگا بدهن، كاتيك پيويستيهكيان به باوكو دايكيان ده بى .

سيى حالدتدكدش ئدماندن:

یه کهم: له پیش نویدی بهیانی واته پیش بانگ دان، ئهمهش لهبهر نهوهی دایكو باوك لهو كاتهدا له ژیر پیخهفیکن، که له وانهیه رووت بن و جلو بهرگیان

داماليبي بز جووت برون.

دووهم: کاتی نیوه رق ، چونکه له و کاتبه ش به تایبه تی له و هرزی هاوین، که کاتی پشودانه، له وانهیه ژنو میرد جلو به رگیان دابکه نن.

سێیهم: له دوای نویٚژی خهوتنان، چونکه ئهو کاتــه کــاتی نووستنو حهسانهوهیه.

خوای گهوره بزیه نهم سن کاتهی داناوه، که ئیزنی تیا وهربگیری، چونکه ژنو میرد له حالهتیک دان، که پیان خوش نیه منداله کانیان بهم شیوهیه بیانبینن، که کاری ناسایی خزیان نه نجام بدهن بو چیژ وهرگرتن له یه کتری.

جا گهر لهم کاته دا مندالیّکی بچوکیان، لهناکاو بچیّته ژووره وه نهم دیمه نه ببینی، نه وا یه کسه ر له میّشکی دا چاپ دهبی و کار ده کاته سه ر ده روونی منداله که که لهوانه یه ببیّت ه دروستبوونی رقو قینه یه ک له دلیدا بهرامبه ر دایکی، یان باوکی. هه روه ها لهوانه شه ههولی نه نجامدانی کاره جنسییه کهیان بدات، که نه مه ش مندال بهره و هه لدیرو زوخاوی لادانی ره وشت ده بات. نه مه

سهباره ت به مندالی بالغهوه نهوه دهبی لهم سی کاتهی، که بیانهوی بچنه ژووری که بیانهوی بچنه ژووری دایك باوکیان، دهبی له دهرگا بدهن، تا نیزنیش وهرنهگرن نهچنه ژوورهوه، وهك خوای گهوره دهفهرموی:

﴿ وَإِذَا بَكُغَ ٱلْأَطْفَالُ مِنكُمُ ٱلْحُلُمَ فَلْيَسْتَغْذِنُوا كَمَا ٱسْتَغَذَنَ ٱلَّذِينَ مِن قَبْلِهِمُ ﴿ النور ... ﴾.

ههر سهبارهت به ئیزن وهرگرتنهوه چهند ئادابیّکی تـر ههیه، که بغ گشتی پیاده دهکری وهك:

أ/ سهلام كردن پاشان ئيزن وورگرتن:

وهك ئەبو داود گێڕاويەتيەوە، كە پياوێك لە بەنى عامر داواى ئيزنى كرد، كە بچێتە لاى پێغەمبەرى خوا رﷺ، كە لە ماڵێنك بىوو گوتى: ((أألِحْ؟: ئايا بێمه ژوورەوە؟)) پێغەمبەرى خوا بە خزمەتگوزارەكەى فىەرموو: (بىرۆ لاى ئەم پياوەو شێوەى ئيزن وەرگرتنى فێر بكەو پىێى بلىێ: ((قُل السلام عليكم: أأدْخُلْ)) جا لىەر كاتىدا پياوەك گوىزى لىسىخ بىوو، گوتى: ((السلام عليكم. أأدْخُلْ؟:

ب/ له کاتی ئیزن وهرگرتن ناوی، یان سیفه تی، یان نازناوی خزی ناشکرا بکات و بلی: من فلانم

له صحیحی بوخاری و موسلیمدا هاتووه: ((عن أبی موسی لَمَّا جَلَس النبّی بَیِّ علی بنر البستان، وجاء ابوبکر فاستاذن ، فقال ابو موسی مَنْ؟ قال: ابوبکر شم جاء عمر فاستاذن فقال: من؟ قال عمر، ثم عثمان کذلك: نهبو موسا گوتویهتی: که له وکاته ی پیغه مبه ریِّ لهسه ریری بیستان دانیشتبوو، نهبوبه کر داوای ئیزنی کرد، که بیته لای پیغه مبه ریِّ نهبو موسا گوتی کییه؟ نهویش گوتی: نهبوبه کر، پاشان عومه ر داوای ئیزنی کرد، گوتی: گوتی: عومه ر داوای ئیزنی کرد، گوتی: کییه؟ گوتی: کیدیه؟ گوتی: عومه ر باشان عوسمان به ههمان شیّوه داوای نیزنی کرد، گوتی:

 فَتُلْت: أنا فقال علیه الصلاة والسلام: أنا أنا كأنه كرهها ... چوومه لای پیغهمبه ر، له ده رگام دا، فه رموی كییه ؟ ده لی گوتم: منم، پیغه مبه ر فه رموی: من من عن پینی ناخوش بوو بلیم من من).

ج- ئيزن وهرگرتن (له دهرگادان) سي جاره:

وه له صحیحی بوخاری و موسلیم دا هاتووه، نهبی موسای نهشعه ری گوتویه تی پیغه مبدی خسوا می خسوا می فه رمویه تی نفر مویه تی زالا ستندان ثلاث، فإن أذن لَك وإلا فار جع : نیزن وه رگرتن (له ده رگادان) سی جاره، گهر ئیزنیان دای بیته ژووره وه، نه وا باشه نه گینا بگهریوه)).

جا له نیوان نهم سی نیزن وهرگرتنه واباشه به قهدهر نویژیکی چوار رکاتی بوهستی نهبادا شهو کهسهی له ژوورهوهیه خهریکهی نوییژ بینت، یان دهست به شاو بگهیدنی.

د- به توند له دەرگانەدان.

نابی به توندی له دهرگ بدری، با نهوکهسه خاوهن مالیش بی، یان یه کیک له نه ندامانی خیران بی. له نهنهسهوه رهزای خوای لیبی ((ان أبواب رسول الله گانت تُقْرَعُ بالأصابع ...به په نجه له دهرگای ماله کانی پیغه مبهر نه دران)(۱).

هدروهها پیشینه صالحه کان به سیدره په نجه لیه دهرگای مامزستاکانیان نه دا، کیه نه میهش نه و پیرو ریزو نه ده به ده گهیدنی به لام هدندیک له ده رگادان همییه کیوا پیویست ده کات به توند له ده رگا بدری، نه گینا له وانه یه گوی یان لی نسه بی به به لام گهر مالیک زهنگ (جرس)ی هم بوو، نه وا ده بی به سووکی و له سه رخزیی له جه ره سه که بدری، که نه مه شنیشانه ی ره وشت و ریز ده ربرینه.

١) أخرجه البخاري في الادب المفرد.

ه- له كاتى دەرگادان لەلايەكى دەرگا بومستى:

نه مه ش بق نه وه یه نه بادا له کاتی کردنه وه ی ده رگاکه نافره تیکی بینگانه ده رگا بکاته وه و، توشی پروانینی حه رام ببیت، نیزن وه رگرتنیش بق نه وه یه تا توشی پروانینی حه رام نه بیت، وه ک پینه مبه ریسی جه ختی له سه رکردووه بی ها وه له به پیزه کانی و فه رمویه می: ((انسا جُعِلَ الاستندان مین أجْلِ البَصَر ... نیزن وه رگرتن بق نه وه دانداوه نه بادا مسوله ان تووشی پروانینی حه رام ببیت) (۱).

هدروهها تدبدرانی له عبدالله کوری بسر رهزای خوای لینبی گیراویدتیهوه، که گوتوویدتی: ((سَمِعْتُ رسول الله وَلِیْن یَول: لا تأتوا البیوت من أبوابها ولکن انتوها من جوانبها فاستأذنوا. فإن أُذِنَ لکم فادخلوا وإلا فارجعوا: گویم له پینههمبدری خواش بوو نهیفهرمو: کاتیک که چوونه مالیک بدرامبدر دهرگاکهی مهوهستن، بهلکو له لایه کی دهرگاکه بوهستنو له دهرگا بدهنو نیزن وهرگرن، جا گهر ریدگهیان پیدان بچنه ژوورهوه، برونه ژوورهوه، نهگینا

١) رواه الشيخان.

بگهرینهوه دواوه و معچنه ژوور به بی ثین پیدانتان)). همروا نهبو داود گیراریهتیموه: ((کان رسول الله ﷺ اذا آتی باب قوم لم یَسْتَقْبل الباب منْ تِلقاء وَجهه، ولکن من رکنه الأیمن أو الأیسر ویقول: السلام علیکم، السلام علیکم)) ... پیغهمبهری خوا گهر بچوبا بهر دهرگای مالی کهسیک، بهرامبهر دهرگاکهیان نهدهوهستا، بهلکو له لای راستی دهرگاکه یان لای چهپی دهرگاکه دهوهستاو، دهیفهرمو: سلاوتان لینین، سلاوتان لینین)).

ر- گەر خارەن مال گوتى بگەرىنو، دەبى بگەرىيىتەرە:

ئەمەش وەك خواي گەورە دەڧەرموێ:

﴿ يَتَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُواْ لَا تَدْخُلُواْ بِيُوتًا غَيْرَ بِيُوتِكُمْ حَقَّ لَكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ حَقَّ تَسْتَأْنِسُواْ وَتُسَلِّمُواْ عَلَىٰ آهْلِهَا ذَالِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ لَعَلَكُمْ تَذَكُمْ تَذَكُمُ تَذَكُمُ تَذَكُمُ تَذَكُمُ تَذَكُمُ تَذَكُمُ تَذَكُمُ الْحِمُواْ فَلَا تَحْدُا فَلَا نَدْخُلُوهَا حَتَىٰ يُؤْذَنَ لَكُمُ أَوْجِعُواْ فَارْجِعُواْ فَارْدِعُواْ فَارْجِعُواْ فَارْجِعُواْ فَارْجِعُواْ فَارْجِعُواْ فَارْجِعُواْ فَارْجِعُواْ فَارْجِعُواْ فَارْجَوْمُواْ فَارْجُواْ فَارْجُواْ فَارْجُواْ فَارْجُواْ فَارْجُواْ فَارْجُواْ فَارْجُوا فَالْعُواْ فَارْجُواْ فَارْجُواْ فَالْمُوالْوَالْمُواْ الْعِلْمُ لَالْمُواْ لَالْمُواْ لَالْمُواْ لَالْمُوْلِوْلِ لَالْمُواْ لَالْمِالِولُولُواْ لَالْمُواْ لَالْمُواْ لَالْمُواْ لَالْمُواْ لَالْمُواْ لَالْمُواْ لَالْمُواْ لَالْمُواْ لَالْمُواْ لَالْمُوْلِوْلَا لَالْمُواْ لَالْمُواْ لَالْمُواْ لَالْمُوالْوْلِوْلُواْ لَالْمُواْ لَالْمُواْ لَالْمُواْ لَالْمُواْ لَالْمُواْ لَالْمُوْلِقُوا لَالْمُواْ لَالْمُواْ لَالْمُوالْوْلِوْلُوْلُواْ لَالْمُو

هینناوه مهچنه هیچ مالیّکهوه به بی نیزن وهرگرتن و ریّگه دان و سهلام کردن له خاوهنی مالهکه، نیرن وهرگرتن له کاتی چوونه مالیّك بیّ نیّوه باشتر و چاکتره، تا ههردهم له یادتان بیّت. جا نه و ماله ی که بیّ دهچن گهر کهسی تیا نهبو مهچنه ژوورهوه، تا ریّگهتان پیّدهدهن، گهر پیّیان گوتن بگهریّنهوه، نیّوهش بگهریّنهوه نهمه بی دلّی نیّده پاکتره .

مسولمانی به پیز: شهوه خوای به برزو گهوره، پیره و قاعیده یه کی زور جوانی بو داناوین، ده با نیسه له سه خزمان و مناله کاغان بینینه دی و، به بی ناگاداری خاوه ن مال و له ده رگانه دان نه چینه مالی هیچ که سیک، بزیه ش نه لیم نه خین وه کامیز رگاری، چونکه زور که س هه ن به به لگه ی شهمه مالی خزمه، یان هاوری می گیانی به گیانیمه، یان مالمان تیکه لاوه، یه کسه رخوی شه کات به مالدا.

کاتیکیش گدر گوتیان زهجمهت ندبی بگ دریوه، ئیستا کاتم نیه دل گران ندبیت، چونکه لدو کاتدی تو دهچیته لای ندو، لدواندیه گیروگرفتیکی هدبی و سدلیقدی قسد کردن و رووخوشی ندبی یان لدواندید....هتد.

ئىلەدەبو ئاكسارى مىسوڭمان لىلە كىۆرۈ مەجلىيىسىدا

۱- هدرکدسی هاته کۆړو مهجلیسیّك تدوقــهی لهگــهڵ بکـــرین:

وهك (ابسن السسني)و نسهبوداود لسه پيغهمبهريان گيراوه تسهوه، كه فهرمويسه تى: ((إذا التقسى المسلمان، فتصافَحا وحَمَدا الله عن وجل غفر الله عن وجل لهما: گهر دوو مسولمان به يهك گهيشتنو، تموقهيان كردو، سوپاسى خواى گهورهيان كردو، داواى ليخوشبوونيان كرد، ئموا خواى بهخشنده لييان خوش دهبين)).

هدروهها ترمذي و ئيبن ماجه و غهيرى ئه وانيش له به رائه وه روزاى خواى ليبي ده گيرنه وه، كه گوتويه تى: پيغه مبه رى خوار يُلاهبُ الغِلُ، پيغه مبه رى خوار يُلاهبُ الغِلُ، وتها دوا تحابُوا و تذهب الشحناء ... ته وقه له گه ل يه كترى بكه ن، چونكه ته وقه كردن رق و قينه له دلادا ناهيلين،

دىسارى بىز يىمكترى بېسەن، يىمكترىتان خىزش ئىمويخو، دوژمنايەتى و ناكۆكى ناھىتلى).

٧- لمر شرینه دانییشی، که خارمن مال دیاری دمکات:

یه کینک گهر چوو بر مالینک یان کررینک، پیویسته له و شویند دابنیشی، که خاوهن ماله که بوی دیاری ده کات، چونکه خاوهن ماله باشتر به حالی ماله کهیموه نهزانی. له کزنیشهوه گوتراوه: ((أهل مکة ادری بشعابها ...خملکی شاری مه ککه شارهزاترن به رینگهو پییچو پهناکانی شاخه کانیهوه)).

هدروا پیندمبدر وسی ده ده درموی: ((وَمَنْ دخل دار قدم فَلْیَجْلِسَ حَیْثُ أَمروهُ قَانِ القومِ أَعلم بعورة دارهم: گدر یه کیک چووه مالی قعومیک، با له و شوینه دا دابنیشی که پی ده لین: لیی دابنیشه، چونکه نه و قدومه (نه و کهسه) چاکتر ده زانی به حال و باری ماله کهی و، ده زانی کوینده و چیگهی نه وه نیه تووشی روانینی حدرام ببی))(۱).

١) مجمع الزوائد.

٣- له ناوه راستى كۆرو مەجلىس دانەنىشى:

نهبو داود به نیسنادیکی (حسن) له حوزهیفهی یه مانییه وه پروزای خوای لیبی ده گیریته وه، که پیغه مبه ری خوا گیری (لَعن مَنْ جَلَسَ فی وسط الحلقة ... پیغه مبه ری وسط الحلقة ... پیغه مبه ری وسط الحلقة ... پیغه مبه ری وسط دانیستنیکدا دانه نیسشی)). هه روه ها ترمذی له نه به میجله ز ده گیریته وه: ((أنَّ رَجُلاً قَعَدَ وَسَطَ حَلقة فقال میجله ز ده گیریته وه: ((أنَّ رَجُلاً قَعَدَ وَسَطَ حَلقة فقال حُدَیفة : مَلْعونَ علی لسان عمد رُوسِی من جلس وسط الحلقة ... پیاویک له ناوه راستی دانیستنیک دانیستبوو، حوذه یفدش گوتی: له سه رزمانی پیغه مبه ره وه نه فرین له و حوذه یفشن گوتی: له سه رزمانی پیغه مبه ره وه مه جلیسدا داده نیشین)).

دانهنیشتن له ناوه راستی مهجلیسدا رهفتاریکی جوانی کزمه لایه تیبه، که پیویسته مسولمان ناگادار بی، چونکه دانیشتن له ناوه راستی مهجلیسدا پشت کردنه له ههندیک له و کهسانه ی ناماده ی دانیشتنه کهن، که نهمه ششینکی جوان نیه. به لام گهر کورو مهجلیسیک شوینه کهی بچوو و و

تهسك بوو، خهلك ناچار بوو له ناوه راست دابنيشن، شهوهيان قهيناكه و گوناهي تيا نيه، خواي گهورهش دهفه رموێ: ﴿وَمَا جَعَلَ عَلَيْكُمْ فِي الدِّينِ مِنْ حَرَجٍ: خواي گهوره له ديندا نهو نهركانهي لهسهردا نهناون، كه دهبيّته مايهي بارگرانايي و ناخوشي و له توانادا نهبوون﴾.

٤- لهنيوان دوو كهس دانهنيشي بهبي ثيزن وهر گرتنيان:

وهك ترمذي و نهبو داود له عهمرى كورى شوعهيب نهويش له باوكى و له باپيرهى ده گيّرنهوه، كه پيّغهمبهرى خوا رَّ فَيُنُ بَيْنَ الْمَنِينِ إلاَّ عَل لِرَجُلٍ أَنْ يَفْرُق بَيْنَ الْمَنينِ إلاَّ بإِذِيهِما ...حه لال نيه بوّ يه كيّك كه له گه ل دوو كهسدا بيّ و به بيّ نيزنيان ئه وان به جيّ بهيّليّ). به ماناى پيّويسته ئه وان نيزن بدهن، ثه و كهسه بليّ: (رِيّگه هه يه بروّم؟).

له گیّرانهوهیه کی شهبی داود هاتووه: ((لا پیلس بَیْنَ رَجُلیْنِ إلا بافِنهما ...هیچ که سیّك له نیّـوان دوو که س رَجُلیْنِ إلا بافِنهما ...هیچ که سیّك له نیّـوان دوو که س به بی نیزنیان دانه نیشی)). به مانای داوای ریّگه دانیان لیّ بكات و بلیّ (ریّگه هه یه له گه لتّان دابنیشم ؟). ۵- ئەر كەسەى دەچىتە لاى يەكىك، يان دەيەرى بچىتە مەجلىسىكە دابنىشىت: مەجلىسەكە دابنىشىت: وەك ئەبو داودو ترمذى لە جابرى كورى سەمرە-رەزاى خرايان لىنبى- دەگىرنەو، كە گوتوپەتى ((كُتا إذا أَتَيْنا النبِّي رَبِّيُ اللهُ جَلْسَ أَحَدُنا حَيْثُ يَنْتَهي ...گەر بچوينايە كۆرى يىغەمبەر، ئەوا ھەر يەكىك لە ئىمە لە كۆتايى مەجلىسەكە دادەنىشت)).

نهم جۆره رەفتاره بۆ مرۆڤێكى ئاساييه، بەلام گهر يەكێكى خاوەن پلەو پايەو زانيارى هات، ئەوا قەيناك خاوەن مالانه شوێنێكى گونجاوو تايبەتى دابنى.

۱- له دانیشتنی سی کهسدا، با دوو کهسیان قسه به نهینی نه کسهن:

وهك بوخارى و موسليم له عبدالله كورى مهسعود -رهزاى خواى لينبى - ده كيرنهوه، كه پيغهمبهرى خوا وَسِيَّرُ فه مرمويه تى: ((إذا كُنْتُم ثلاثة فلا يَتَناجى اثنان دونَ الثالثِ مِنْ أَجْلِ أَنَّ ذلك يَحْزَنُهُ: گهر سى كهس بوون له دانيشتنيكدا، با دوو كهسيان قسه به نهينى نهكهن به بى كهسى سى ههم، چونكه بهمه دلّى گران ده بى پى يى ناخوّشه)). لهوانه به بلّی باسی من دهکهن، یان گومانی تریان پی ببات. به لام گهر له مهجلیسه که له سی کهسی زیاتری تیدا بوو، نهوا قهینا که قسه به نهیّنی بکری له نیّوان دوو کهس، به مهرجی لهوه نهترسن که مهجلیسه که به گشتی گومانی خراییان یی نابهن.

قسهنه کردن به نهینی و چرپه چرپ به ناماده بوونی سی که سه نه ده هریندوه، که به زمانی جیا قسه بکریّت، جا نینگلیزی بیّت یان تورکی بیّت...هتد، که دروست (جائیز) نیه، پیویسته مسولمان خوی دووربگری لهم ره فتاره، به واقیعیش نهمه ده بینین، که زوربهی تورکمانه کان کاتیک به یه کهن، به تورکی قسه ده کهن، به تورکی قسه ده کهن، به کویدان به کهسی سینهه می که نایا پینی ناخی شه، یان نا.

۷- گەر يەكتىك لە مەجلىسەكە بۆپتويستى يەك چورە
 دەرەرە، نابى شوتىنەكەى بىگىرىتەرە، گەر بىدنىياز بىرو
 بىگەرىتەرە نار مەجلىسەكە:

وه ک موسلیم له نهبو هورهیره ده گیریتهوه، که پیغهمبهری خوا رسی فهرمویه تی: ((إذا قام أحَدُكُمْ مِنْ

مَجْلِسٍ ثُمَّ رَجَعَ إليه فَهُو أَحَقُّ بِهِ: گهر يهكينك له ثيّوه له مهجليسينك هه لساو پاشان گهرايهوه ناو مهجليسهكه، خرّى له ههموو كهسينك شايسته تره به شوينه كهى خرّى)).

۸- پیش ئەرەى لە مەجلىسەكە ھەلسى
روات، داراى ئىزن بكات:

وه ك پيغه مبهر ﷺ فه رمويه تى: ((إنّما جُعِلَ الإستئذان مِن أَجلِ الإستئذان مِن أُجلِ الإستئذان بِ هاتنه ژوورو م مِن أُجلِ البَصَرِ ... داواى رِيْگه پيندان به هاتنه ژوورو چوونه ده ربز ئه وه يه، تا تووشى روانينى حه رام نه بن)). دياره نه مه ش بز پاراستن و رِيْزو حورمه تى ماله كه يه.

۹- دانیشتن به ئهدهبو ریزهوه:

هدرکهسی له کورو مهجلیسیک دانیشت، دهبی به نهدهبو ریزو ویقارهوه دابنیشی، نابی گهمه به ریشی بکاتو خوی به نهنگوستیلهکهیهوه خدریك بکات، نابی دهست له لوتی وهربدات، نابی زور باویشک بدات.

له مهجلیسه که دهبی ته ماشای چاوی نه و که سه بکات، که قسهی بز ده کات، نابی روی له و که سه و ه ربگیری. با زوّر قسه نه کات، به به قهده ر شان و بالآی خوّی هدلنه لیّن، با قسمی کهس نهبری

۱۰ - پینش ئدوهی هه لسن له مهجلیسه که درعهای که فاره ت بخویندری:

وهك حاكم له نهبى بهرزه - رهزاى خواى ليبينده گيريتهوه، كه گوتويهتى: كاتيك پيغهمبهرى خوا رسيحانك
بيويستايه له مهجليسيك ههلسى دهيفهرمو: ((سبحانك
اللهم ويحمدك أشهد أن لا إله إلا أنت أستغفرك وأتوب
أليك))، جا پياويك گوتى: نهى پيغهمبهرى خوا! تو
قسهيهك دهكهيت كه پيشتر نهمهت نهده گوت. پيغهمبهر
فهرموى رسيح د ((ذلك كَفّارة لِما يكون في المجلس ...نهم
دوعايه كهفارهتى نهو قسانهيه، كه له مهجليسه كه

ئسهدهبو ئاكسارى مسوئمان لسهكساتي قسسه كسردندا

لـهو رەفتـارە چاكو كۆمەلآيەتيانـهى، كـه پێويـسته مسولٚمان لێـى بـهناگابێو بـه گرنگـى دابنــێ، شــێوازى گفتوگۆو قسەكردن لەگەل خەلكە، پێويسته دايـكو بـاوك منداللهكانيان لـێ بەھرەمەند بكەنو رێنماييان بكــەن بـه پێى تەوجيهاتەكانى خواو پێغەمبەرى پەروەرديار ﷺ.

ئەمەش چەند شيوازو ئادابينكى گفتوگۆو قىسە كردنــه لەگەن خەلك:

أ- به هيمني ولهسه رخو قسمه كردن:

دوای یه ک، به لکو به شیرازیکی وا قسمی ده کرد، که گمر یه کینک پیویستبوایه بیژمیری، که چمه ند وشمی فله رموه ده یتوانی بیژمیری))، هه روا نه بوداود له خاتو عایشه - په زای خوای لیبی - ده گیریت وه، که گوتویله تی ((کان کلامه و گیریت وه، که گوتویله تی ((کان کلامه و گیریت و که کینه مینه کین سَمِعه : پینه میله و که قسمی ده کرد له نیوان و شه کان به ینی نه داید، به شیره و یه کی وا هه رکه سینک گویی لیبوایه تیده گه یشت چی فه رموه.

لهم فهرموده به پیزانه به ده رده که وی، که مرزقی مسولمان شیزوازی قسه کردنه کهی، پیریسته به هیمنی و لهسه رخز بی، تا خه لك لینی تیبگهن، نه که هینده به خیرایی قسه بكات بی خزیشی نه زانی چی شه لی، به تایبه تی و تاربیز، نابی نهم سیفه تهی تیا بی، که زور له و تاربیزان لهم هونه ره بی به شن و خوشیان بیبه ش کردووه، نویز که ران هه رله سه ره تای و تاره کهی، تا کوتاییه کهی له قسه کانی حالی نابن.

ب- زیادهرزیی نه کردن له به کارهینانی وشهی پاراو:

یه له نادابی قسه کردن نهوه یه، که زیاده پرهوی نه کات له به کارهینانی وشه ی پاراو له قسه کردنداو، زمان لوسی نه کات. وه ک نه بوداود و ترمنی به سه نه دینکی (جید) له نیبن عومه ر - په زای خوایان لیبی - ده گیریته وه، که پینه مبه ری خوا روزی خوایان لیبی (ان الله عز وجل یبغض البلیغ مِن الرجال: الذی یخلل بِلسانه کما تَتَخَلَلُ البَقَرُ بِلسانها: خوای گهوره پقی له و که سانه یه، که له کاتی بلسانها: خوای گهوره پقی له و که سانه یه، که له کاتی قسه کردندا زمان لوسی ده که نو ده می خزیان خوار ده که نه نامانی لول ده دات و کاویژ ده کات.

هـهروا لـه صـحیحی بوخاری و موسلیم هاتووه لـه ئهنهسه وه، که پیغه مبه ریس از ((ان اذا تکلم بکلمة اعادها ثلاثاً حتی تفهم عَنْهُ... وکان ﷺ یَتَکَلِّمُ بِکلام فَصْل وهِزْر وَلا نزر، ویکرّهُ الثریرة فی الکلام والتشکی به ...کاتیک که پیغه مبه رقسه ی ده کرد وشه کانی سی جار دوباره ده کرده وه تا تی ی بگهن،... که قسه ی ده کرد لـه بـهینی ده ربـرینی

وشه کان به ینینکی هه بوو نه زور، نه کهم. پینه مبه ریکی و شاخوش زور قسه کردن و ده م پانکردنه و هم به الاوه زور پی ناخوش بوو و رقی لینده بووه)).

دەبا ئىنمىد ئىدم فەرمودانىد لىد خۇمان بىنىنىد دىو خىزان و مندالدكانىشمان فىركدىن، كىد زۇر قىسد نەكىدنو زىادەرۇيى تىما نەكىدن و زمان لىوس نىدبنو دەم پان نەكەندوە بد ھىنمنى قىلد بكدن.

دیاریشه نهو کهسمی زور قسه بکات، همله زور دهکات.

ج- گفتوگزکردن به شیوازیه که خهالک لیمی تیبگهن.

مسولمانی ژیرو تینگهیشتوو له ریبازی پیغهمبهر ﷺ مسولمانی ژیرو تینگهیشتوو له ریبازی پیغهمبهر ﷺ مدین امر به خهلک به کارناهینی، بهلکو گشت کاتیک ههول دهدات، که قسه دهکات یان وار دهدات، یان نووسین دهنوسی، به گویرهی تینگهیشتنی خهلکه که بیت. وه ک پیغهمبهرﷺ دهفهرموی: (أُمِرنا مَعَاشِر الانبیاء أَنْ نُحَدِّثُ الناس علی قدر عُقُولِهم در اینههی کومه اینهای پیغهمبهران فهرماغان پیخکراوه به

گویّرهی عمقلی خدلکه که، قسمیان لهگدل بکمین)(۱).

هدروهها له (صحیح) ی بوخاری هاتروه له عدلی به مدوقوفی: ((حَدْثُوا الناس بما یَعْرِفُونَ أَتْحِبُونَ أَنْ یُكُذُّبَ اللهُ ورَسُولُه ...خه لك چنون ده زانسی و تیده گا، شاوا قسمیان له گه ل بکهن. نایا پیتان خوشه خواو پیغه مبهره که ی به در بخریته وه)).

لیّرهدا نهمه ناماژهیه بو نهوه، که قسهنه کردن بسه گویرهی عسه قلی خسه لک، به درو خسستنه وهی خسوا و پیغه مبه ره.

له پیسه کی (صحیح)ی موسلم هاتووه له نیب مدسعوده وه -رهزای خوای لیبی -، که گوتویه تی: ((مَا أنت بِحُدَّثِ قوماً حدیثاً لا تُبلِغُهُ عُتُولُهُمْ إلا کانَ لِبَعْضِهم فِتنة ...همر کاتیک تو قسه لهگهل قهومیک بکهیی بهگویره ی عمقلی نهوان نهبی، نهوا نهم شیوازه قسه کردنه بر ههندیکیان دهبیته فیتنه و ناشوب)).

۱) رواه الدیلمی بسند ضعیف به لام شایه تی لهسهر زوره، که شهم حهدیسه (حسن لغیره) (کتاب کشف الخفا).

لەم تەوجىھاتە پرشنگدارانەدا، پىغەمبەر كىلى دەپەوى به چاوساغو مامزستایانو وتارینژانو ئهدیبانو نووسهرانو رابهرانی ئهم پهیامه بهریزه رابگهیهنی، که کاتیک نامزژگاری خەلك دەكەن، وتار دەبيرن، شت ئەنووسىن، با بەگويرەي تێگەيشتنو عەقلى ئەم خەلكەبىنو وشەي نامۆو نارەسەنو بينگانه به سروشتی مسولمانان به کارنه هيننو، مه هيننه ناو ئەدەبى ئىسلامى رەسەن، بە بيانووى ئەوەى ئىمرى وا ييويست دەكاتو لوغەي عەصرە، كە ئىستازۇر لەنوسەران هەن، چ عەلمانى و چ بەناو نوسەرى ئىسلامى، جۆرە وشەي غەرىبو عەجىب لە نووسىنيانا بەكاردىنن وەك (پراكتىكو ئەلتەرناتىفو مۆدىرنو سىراكتۆرولۆژپىكو سۆسىزلوژىو ئيبستيمزلزژياو هدمه چەشنەي ئدم وشد غدريباند!!) كـه ئەمە بەراستى ھىچ كاتىك لەخزمىەتى ئىەدەبى رەسىەنى ئيسلامي و كوردي نيهو، هيچ سووديك نابه خشي، خه لكيشي ليني تيناگات، مهگهر تهنها مهبهستيان يي ئهوه بي، كه خزیان به روشنبیر پیشان بدهنو خزیان جیاکهنهوه له خەلكو خۆيان يى بەدەرخەن. ئەم شىيوازى بەكارھينانى

وشه غهریبانه، غهزوی زمانه که مانه و، دهیانه وی گیانی زیندویی لین بستی ته وه ده با نهم نوسه رانه له خوا بترسن و به خزیان دابینه وه و به قسمی پیغه مبه ری نازیز مان بکه ن، با به گویره ی عمقلی خه لک شت بنووسن، و تار بده ن و قسم بکه ن، گهر خزیان به مسولمان له قه له م ده ده ن و شوین که و ته ی پیغه مبه ری خوان، گهرنا، با ناویکی تر بوخویان هه لبریرن.

د- قسه کردن به شیّرازیکی را نه ززرکورتو نهدریّـرو وورزکــهر:

- رەزای خوای لینسی - دەگیریت دوه، که گوتوویدی:

((شَهْدتُ مَعَ رَسُولِ الله ﷺ الجُمْعةَ فَقامَ مُتَوكِتاً علی
عصا -أو قوس - فَحَمَد الله وَأَثْنی علیه، فَکانَتْ کَلماتِ
خَفیفات طیبات مُبارکات ...لهگهل پینه مبهری خوا له
نویژی ههینی ناماده بووم، جا پینه مبهر لهسهر گوپالیک یان که وانیک - وهستاو سوپاس و ستایشی خوای کردو،
چهند وشهیه کی سول و پیروز و باشی گوت)).

ه- گوێ راگرتن بۆ ئەركەسەي قســـه دەكات:

له رەفتارى جوانى مسولمان ئەرەپ، كاتىك يەكىك قسەى بۆ دەكات گوىى بۆ شل بكاتو، خۆى بە شتىكەرە سەرقال نەكات، يان تەماشاى تەلەفزيۆن يان، روى لە شتىكى دى نەبىت، كە قسەى بۆ دەكرى.

هاوه له به ریزه کانی پینه مبه رکاتیک که پینه مبه ر راده گرت و خویان به شتینکی تره وه سه رقال نه ده کرد. پینه مبه ریش رسی می کونی بو نه و که سه ده گرت که ده هاته لای قسه ی له گه لاده کرد، یان پرسیاریکی لینده کرد. هدندی کهس هدید، که قسمی بنو دهکندی، خنوی به شتیکهوه خدریك ده کات، بنان روی لندتو نینه، به راستی شدوه بی ریزییه، مسولمان ده بی ههستیار بینت، ههستی خدلك رابگری و گوی بو قسمکانیان شنل بکات، شدگینا کهسی قسه کهر به چاویکی سوكو ناریزانه دیته به رچاوی.

ر- قسـه کردن به خـهنده و روخوشیهوه:

ههروهها موسلیم له سهماکی کوری حرب ده گیریتهوه، که گوتویه تی: ((قُلْتُ لجابر بن سمرة رضي الله عنه: أكُنْتَ تُجالسُ رَسول الله ﷺ؟ فقال جابر: نَعم كثيراً. كان رسول الله رَعِيْ لا يَقوم مِنْ مَصَلاً الذي فيه يُصلِّي الصُبْعَ حتى تَطْلِعَ الشمس، فإذا طَلَعَتْ قام، وكانوا يَتَحَدُّثُونَ - والرسول جالسٌ - فَيَاخُذُون فِي أَمْرِ الجاهليةِ فَيَخْحُكُونَ، وَيَتَبَسَمُ وَلِيَّ ...به جابرى كورى سهمرهم گوت: نايا له كۆرو دانيشتنى پيخهمبهروس كورى؛ جابر گوتى: بهليّ، زوربهى جار ناماده دهبووم. پيخهمبهرى خوا وَيَّيُّ نامده شوينهى خوى ههلنهدهستا، كه نويـرى بهيانى تيدا لهو شوينهى خوى ههلنهدهستا، كه نويـرى بهيانى تيدا دهروي، جا لهو كاتهى، كه پيخهمبهر دادهنيشت، هاوه له بهريزه كانى باسى كردهوهى پيشانى جاهيلى خويان دهكرد، بهريزه كانى باسى كردهوه، جا دهستيان دهكرده پيكهنان دهكرده پيخهمبهرايش خهندهى دهاته سهر ليو)).

ئەمانەی باسكران رەفتاری مسولامانی مولتەزىمه، تا كردەوەكانى پىن برازىنىتەوە، خىزى لىەكاتى قىسەكردنو گفتوگۆدا شىرىن بكات.

ئـــهدەبو ئاكــارى مســولمان ئەكــاتى گــائتــەو ســوعبەتدا

مرزقی مسولامان بنی هدیم گالت، له گدل براکه ی براکه ی براکه ی بکات، به لام له سنووریکی دیاریکراوداو، ندبیته بی ناگایی له یادی خواو ره نجاندنی دلی برای مسولامان.

گالتهکردن چهند شادابیکی هدیم، کمه زور پیویسته مسولمانان پدیرووی بکهنو پابهندی بن، که ندماندن:

أ- زۆر گالتەنەكردن زيادەرەرى تيدا نەكردنى:

وەك ئەنەس -رەزاى خواى لينبى- گوتويەتى:

١) رواه البخاري في (الادب المفرد) والبيهقي.

بهندایه تی خواو گیرانه و هی حوکمی خوایه له سهر ز هوی و، پیکهیننانی کومه لگایه کی چاك و پاك و سالحه.

نه مه شنه وه ناگهیه نین، که نابی مسولمان گالته و یارییه ک نه کاتی برییه ک نه کاتی جدیه تا به لام نه مه شه وه ده گهیه نین، که کاتی جدیه ت ده بی جدی بین، گالته کردن هه موو دلمان دانه گرین، ده نا خو هاوه له به ریزه کانی پیغه مبه ریش گالته و یاریسان کردووه، وه ک بوخاری له (الادب المفرد) باس ده کات: ((کانَ أصحابُ النبِی ریکی یتباد حُون بالبَطیخ: هاوه له کانی پیغه مبه ربو گالته و یاری، کاله کیان بو یه کتری ده هاویشت و به یه کتری یان دانه دا)).

له راستیدا زور گائته کردن ده بینته مراندنی دانو، رق له یه کتری بوونه وه نه مانی هه یب ت و ویقار، وه ك نیمامی عومه ر - ره زای خوای لیبی - فه رمویه تی ((مَنْ كَثُرَ ضحكه قلت هیبته ومَنْ مَزَحُ استُخِفَّ بِهِ ...هم كهسیك زور پیبكه نی، هه یب ت و ویقاری كه م نه بینته وه، هه ركات پی سووك ده بین).

ب- له کاتی گالته کردنه که دا نابی مهبهستت پی شازار گهیاندن و دل نیشانی هیچ کهسی بی:

زور که سه هه ته ته نانه ته نید مسولمانانیش گالته شه کری، که مه به سبتی پسی شازاردانی دلنی مسولمانانه دیاره شه مه کاریکی ناشیاوی مسولمانانه و پیغه مبه ری خوا قه ده غه ی کردووه، له م جوره گالتانه ی که ده بیت نازاردان و هه ست بریندار کردنی مسولمان وه که سونه نی شه ی داود و ترمذی ها تووه، له عبدالله کوری سائیبه و شه ی داود و ترمذی ها تووه، له عبدالله کوری سائیبه و شه ی داود و ترمذی ها تووه، که گویی له پیغه مبه ری خوا رسیسی از بروه ، که ده یفه رمو: ((لا یاخُدَنَ اَحْدَکُمْ مَتاعَ آخیه لاعباً وَلا جاداً، وَمَنْ آخَدَ عَصا آخیه فَلْیَردُها ...با هیچ که سیک له نید وه شتیکی براکه ی به گالیته، یان به راستیش لینی نه بات و نه شاریته وه، هه رکه سیکیش گزیالی براکه ی برد با بزی بگیریته وه)).

له جهنگی (خندق) زهیدی کوری سابت لهگهلا مسولمانان خوّلی نهگواستهوه، پاشان زوّر ماندوو بوو، سهرخهویکی شکاند، جا عمارهی کوری حهزم هاتو چەكەكەي لىخىرد، كە پىغەمبەرگىڭ ئەمەي زانى يەكسەر قەدەغەي ئەم كارەي لىكرد.

هدروهها بهزارو تدبهراني ونيبن حدبان له عامري كوري رەبىعەوە -رەزاى خواى لېبى- دەگېرنىدوە، كىدوا يياويىك ييّلاري بياويكي بردو بهكالتدوه ليني شاردهوه، جاكه ئەمەيان بۆ يېغەمبەر گېرايەرە، يېغەمبەر كىلى فەرموى: ((لا تُروعبوا المسلم، فإنّ روعة المسلم ظُلَّم عظيم ...مسولمان مهترسينن، چونکه ترساندني مسولمان زولمو ستهمیّکی زور گهورهیه)). همهروهها نهبو داود له عبدالر حمنى كورى ئەبى لەيلا دەگيريتەرە، كە گوتوپ دتى: خەرى لىخ كەرت، جا ھەندىكىان ھەللىسان ئىدو گورىسىدى که شدم پیاوه پسی بروه لیسان بردووهو...پیاوهکه هەلساوەو ترساوە. ئىنجا يىغەمبەرى خوارسى الله فەرمويەتى: ((لا يَحلُّ لمسلم أَنْ يُروّع مُسلماً ...بن مسولهان حه لال نيه و حدرامه برا مسولمانه کهي بترسينني)).

جا ئیمه له کوی له ئاست ئهم فهرموده بهریزانه له کاتیکدا خومان به شوینکهوتهی ریبازی ئیسلام دادهنیین.

ج- له گالته کردندا نابئ قسدی درزی تیا بی:

هدروهها له نهواسی کوری سه معانه وه، که گوتویه تی: پینه مبه ری خواسی فی مرمویه تی: ((کَبُرَتْ خِیانة اَنْ تُحَدَّثَ أخاك هو لك مُصَدِّق، وأنت له كاذب... گهوره ترین خیانه ت ئەرەيە، كە قسەى درۆ بۆ برا مسولمانەكەت بكەي، لە كاتىخكىدا ئەر بارەپت پىبكاتو وا بزانى قىسەكەت راستە))(۱).

هدروه ها ئدبو هوره یره - پوزای خوای لیبی- گوتریدی:
پینه مبدی خواسی فی الموادی ((لا یومن العبد الایمان کله حتی یترک الکذب فی المزاحة، والمراء وان کان صادقاً ... نیمانی مسولمان به تعواوی هه مووی دانامه زری، تا له گالته کردندا واز له درو نه هینی و، واز له ده مه ته قی و موجاده له نه هینی، نه گهر چی نه ویش راست بکات.

دەمیکه شتیکی زور ناشیرین خوی خزاندوته ناومانو ئیمهش به پیشوازیه کی گهرمهوه قبولمان کردووه، نهویش دروی نیسانه، که لهراستی دا نهمه رهفتاریکی بهدکاری ناشیرینی روژناوایه بو نیمهیان ناردووه، تا رهوشتی نیمه بروشینن. که لهراستیدا نهم دروکردنه حهرامیکی گهورهیه و گالته کردنیکی ناحه قه، پیویسته خومان و مالا مندالمان لیسی بهدوور خهین و بهقسهی راستگویانه

۱) رواه احمد وابو داود.

كرداره كاغان برازينينه وهو، تعقواو لـ هخوا ترسان هـ دردهم دلامان بگه شينيته وه.

با ئیستاش بزانین، ئایا پیغهمبهر سی سوعبهتو گالتهی کردووه؟

بەلىّ، گالىّىدى كردووه، بىدلام ئىدوەى راسىت نىدبووبى نەيگوتووە، ئەمەش نمورندى گالىّدكردنى بىنغەمبەرە:

نیبن به کار له زهیدی کوری ئهسلهم ده گیریسه وه، که ژنیک ههبووه پینان ده گوت (أم أیْمَن الحبشیة)، هات ه لای پینه مبهری خوا رسی از گیر و گوتی: میرده کهم بانگت ده کات، پینه مبهریش فه رموی میرده که ت کییه ؟ میرده که ت شهو پیاوه یه که سپیایی به چاوییه وه یه ؟

ژنه کهش گوتی: چاوی سپیایی پیوه نیه.

پێغهمبهرﷺ فهرموی: نهخێر سپيايي به چاوييهوهيه. ژنهکه گوتي: بهخوا سييايي به چاوييهوه نيه.

پینغه مبه روسی فهرموی: هیچ که سیّك ههیه سیایی به چاوییه وه نهبی. (مهبه ستی پی سپیایی ناوه وه ی چاو بروه).

هدروه ا ترمذی له حدسه نی بدسری -روزای خوای لیبی - ده گیریتدوه، که گوتویه تی: پیره ژنیک هاته لای پیغه مبه ریسی خوا دوعام بند بکه خوای بدخشنده بمباته به هدشت.

پینه مبه ر فه رموی: دایکی فلان! پیره ژن ناچیته به هه شت.

گوتى: پىرەژنەكە بەگريانەرە رۆيشت.

جا پیخهمبهر فهرموی: (پینی بلینن شهو به پیرهژنی ناچییته بهههشت، به لکو به گهنجو لاوی دهچییته بهههشت).

خــوای گـــهوره دهفــهرموی: ﴿إِنَّا أَنشَأَنَهُنَ إِنْاَهُ ﴿ اِللَّهُ اَلْهُ اَلْهُ اَلْهُ اَلَّهُ الْهُ اَلْهُ اَلْهُ الْهُ الواقعة مَنهُ مَرَّا أَتَرَابًا ﴿ اللَّهُ الواقعة مَنهُ مَدّمان كيره كانــهان بدتايبهتي بهرههم هيّنا، بريارمان بودان هــهركج بن، شوّخو شهنگو هاوتهمهنن ﴾

ئےدہبو ئاکساری مسسوٹمان لے پیسرۆزبایی کسردنسدا

له رەوشتى جوانى مسولامان ئەرەيد، كاتىك برايدكى مسولامان ژن دىنى، يان خوشكىكى مسولامان شوو دەكات، يان خوا مندالىكى پىدەبدخىشىن ... هتد، پىرۆزبايى لىخ بكرى.

جا پیرۆزبایی کردن چەند ئادابیّکی ھەیە وەك:

اتنك مسولماننك خۆشىوشاديەك رووى تىدەكات،
 دلخۆشى خۆتى بۆ بەدەرخەيو گرنگى يىنىدەى:

به لگهشمان نهوهیه، که له (صحیح)ی بوخاری موسلیم داهاتووه، که عب ده لیّن گویّم له ده نگیّك بوو هاواری ده کرد به بهرزترین ده نگو ده یگوت: نهی که عبی کوری مالك! مسؤده ت لسیّبی، جا خه لکه کسه شههاتن پیروزباییان لسیّده کردین و یه کسه ر مسن ده رچووم، تا بگه مسه لای

پینهمبهری خوا ریکی پول پول خدلک پیروزبایی قبول کردنی تهوبهیان لی کردم، دهیانگوت: تهوبه قبول کردنت له لای خواوه پیروز بی، تا گهیشتمه مزگهوتو بینیم خهلکه که بهدهوری پینهمبهرن، جا یه کسهر ته لهی کیوری عبیدالله به غاردانه وه هاته لامو تهوقهی له گهل کردم و پیروزبایی لی کردم، (که عب نهم هه لویسته ی ته لهی هه درگیز لهبیر ناچی) که عب گوتی: کاتین سه لامم له پینهمبهری خوا ناچی) که عب گوتی: کاتین سه لامم له پینهمبهری خوا را آبشر بخیر یوم مراعیان ده موچاوی نه دره وشایه وه و فه رموی: (آبشر بخیر یوم مراعیان ده موجاوی نه دره وشایه وه و نه دره و بی لیت به چاکترین روز، که به سه رت تیپه ربووه له و روزه ی لیت له دایك بوویی)).

ب- له کاتی بزنه و موناسه به دا وشه ی جنوان و ناسک ده ربرین و دوعای خه یسر کردن:

ئیسلامی بهرنامه داریژراوی پهروهردگاری جیهانیان، هیچ شتیکی کوّمه لآیه تی فهراموّش نهکردووه، تهنانه ت قسه و وشه و دوعای جوان و ناسکی داناوه بو پیروّزبایی کردن، که پیّویسته مسولمانان لهبیری نهکهن و له ژیانیاندا پەيرەوى بكەنو خەلكىش لىن فېرېكەن. لەمانەش وەك:

١/ پيرۆزبايى كردنى يەكيك گەر خوا مندالى پى،بەخشىن:

گهر خوا مندالیّکی به مسولمانیّك بهخشی، وا چاکه پیروّزبایی لییبکهی بلیّی: (بُورِك لَكَ الموهوبْ، وَشَكَرْتَ الواهبَ، وَرَزَقْتَ بِرَّهُ، وَبَلَغَ اللهُدُّهُ)). وا باشه نهو کهسهی پیروّزبایی لیده کری وه لامی بدانه وه، بلی: ((بارك الله لك، وبارك علیك، ورززقك مِثْلَه)). نهم جوّره پیروّزباییه له حوسهینی نیمام عهلی و نیمام حهسهنی بهسری گیرراوه ته وه.

٢- پيرۆزبايى كردن لەو كەسەي لە سەفەر ھاتۆتەوە:

ئه و كهسهى له سهفه و ديتهوه، واباشه نهم قسهيهى پئ بلايى وهك، كه له پيشينهوه گيرواوه تهوه: ((الحمدالله اللذي سَلَّمَك، وَجَمَعَ الشَّمْلُ بِكَ وأكرمك)).

٣- پيرۆزبايى كردن لەو كەسەى لە مەيدانى جيھاد دېتەوە:

ئه و که سه ی که له جیهاد ده گه ریّت ه وه و باشه بنی ی بگوتری: ((الحَمْدُ لله الذي نَصَرك، وأعَزُك وأكرَمك)). و ه ك

خاتوو عائیشه به پیغهمبهری ﷺ فهرمووه کاتیک، که له جیهاد گهراوه ته به موسلیمو نهسائی و غهیری نهوانیش له خاتوو عائیشه ده گیرنهوه، که گوتویه تی: ((کان رسول الله ﷺ فی غزو، فَلَما دَخَلَ استقبلته فاخذت بیمه فقلت: الحمدلله الذی نصرك وأعزك وأکرمك ... پیغهمبهری خوا له جهنگیک گهرایهوه، کاتیک هاتهوه پیشوازیم لیکردو دهستیم گرتو گوتم: سوپاس بی خوا که سهری خستی و به عیززه تی کردی و ریزی گرتی)).

٤- پيرۆزبايى كردن لەو كەسەى كە لە حەج دېتەوە:

ندو که سدی له حدم ده گهریت دوه، وا باشه پی ی بگوتری: (قَبَّلَ الله حَجَّك، وَغَفَر ذَنْبَك، وأَخْلَفَ نَفَقَتَك) نهم جوّره پیروزباییه، پیغه مبه ری خوا به کوریکی گوتره، که له حدم گهراوه تدوه، اسن السنی له نیبن عومه رگیراویه تیه وه.

٥- پيروزبايي كردني ژن هيننانو شووكردن:

کاتیک که مارهی کچو کوریک دهبری، وا باشو سوننه ته، که پیروزباییان لین بکری و بگوتری: ((بارك الله

لك، وبارك علينك، وَجَمَعَ بِيْنَكُما فِي خَيْرٍ)). ابو داود وترمذي وغديرى ثهوانيش له ثدبو هورهيره - وذاى خواى ليبي - ده گيرندوه، كه كاتيك يه كيك ژنى بهينايه، يان شووى بكردبايه، پيغهمبهر يَشِيُ ثميفه رمو: ((بارك الله لك، وبارك عليْك، وجَمع بينكما في خَي)).

٦- پيرۆزبايى كردن له كاتى جەژندا:

وا باشه لهدوای نویسژی جهژن مسسولهان به بسرای مسولهانی بلی: ((تَقَبَل الله منّا ومِنْك ... خوا له ئیمهو ئیوه و «ربگری) بهرامبهره کهشی ههمان شتی و «لام داتهو».

 ۷- گەر كەستىك چاكەى لەگەل كىردى وا چاكو سىوننەتە پىنى بلىنى: (بارك الله لك فى أهلىك ومالىك، وجزاك الله خیراً).

نهمهش وهك نهسائى و ئيبن ماجه له عبداللّهى كورى ئهبى ربيعهيان گيراوهتهوه، كه گوتويهتى: پيغهمبهرى خوا وَ لِللّهُ عِلَى اللهُ عَلَى اللهُ عَ

بهاویته مال و مندالت و سامانت، به راستی پاداشتدانه وهی قسه رزده ر سوپاس و ستایش کردنیه تی)). ترمنی له نوسامه ی کوری زهید - ره زای خوای لیبی - ده گیریته وه و نهویش له پیغه مبه ری خوا بیسی که فه رمویه تی: ((مَنْ صَنَعَ الیه مَعْروف فقال لفاعله: (جزاك الله خیرا)، فقد بلغ فی الثناء ...هه ر که سیک چاکه یه کی له گه ل کراو به چاکه که ره که ی گوت: (خوا پاداشت بداته وه) شهوا سوپاس و ستایشی کردووه)).

ج- له گه ل پیززبایی کردن واباشه دیاری پیشکه شبکری:

گهر خوا مندالی به کهسیّك بهخشی، یان ژنی هیّناو شووی کرد، واباشه دیاری پیشکهش بکریّ، وهك له چهند فهرمودهیه کی پیّغهمبهر سَیِّ ناماژهی بی کیراوه و هانی لهسهر داوه لهمانه:

 له خاتوو عائیشهوه به مهرفرعی، کهوا پیغهمبهر گُلِی فهرمویهتی: ((تَهادوُا تحابوا ...دیاری، بو یهکتری ببهن، یهکتریتان خوش دهویی)(۱).

١) رواه الطبراني في الاوسط.

- له ئەبوھورەيرە بە مەرفوعى: ((تَهادوا فانُ الهدية تَدْهَبُ وَحَرَ الصَدْرِ ...ديارى پيشكەشى يەكترى بكەن، چونكە ديارى رقو قينى دڵ ناهيٚلێ))(١).
- له نهنهسهوه به مهرفوعی: ((علینگم بالهدایا فائها
 تُورثُ المودة، وتَذْهَبُ الضَغائن ... دیاری پیشکهش به
 یه کتری بکهن، چونکه دیاری دهبیته مایهی
 خوشه ویستی و رقو قین له دل ناهیلی)(۲).

سهبارهت به دیاری بردن دیارده یه کی سهیر له کرمه لگهی ئیمه دهبینری نهویش نهوهیه، که خیزانیک. مالیک. کهسیک خوی نهخاته ژیر باری قهرزهوه، له راستیدا نهمه پیچهوانهی رینمووییه کانی پیغهمبهره رسی مهرج نیه ههر دهبی شتیک گرانبهها بیت، یان پارهیه کی زور بسی، به لکو نهمه شستیکی پهمزییه، کهوا تسی خوشهویستی خوتی بی دهرده بری، نه ک خو خستنه ژیر باری قهرزیک، که خوت حهزی پیناکهیتو له شهرمی روان نهم دیاریه گرانبههایه پیشکهش ده کهیت.

١) رواه البخاري في الادب المفرد واحمد.

٢) رواه الديلمي.

ئىمدمب و ئاكسارى مسوڭمانان لە كاتى سىمردانى ئەخسۆشىدا

مسولامانان که به راستی برای یه کترین، وه ک یه ک جهسته و له ش وان، که کاتیک نه ندامیکی نه م له شه ده که ویته نازار، گشت نه ندامه کانی تر نه کهونه نازار. مسولامانیش تا له ژیان دابی، تووشی نه خوشی و نهساغی ده بی. نه خوشیش وه که هموو که س ده یزانی، پیویستی به سه ردان و دلادانه وه و دل راگرتن هه یه، تا نازاری نه خوشیه کهی له سه رکه م بیته وه.

جا بو چرونه لای نهخوش، ئیسلام نهم بهشهشی فهراموش نهکردووه، بهلکو چهند ئادابو رهفتاریکی داناوه، پیویسته مسولمانان بوخویان به گشتی و منداله کانیشیان لی فیر بکهن.

ئادابەكسانىش ئەمانەن:

أ- يەلەكردن لە سەردانى نەخىرش:

کاتنک مسسولماننک دوچاری نهخوشی دهبی، وا پنویستو چاکه، یهکسسهر بیچنته سسهردانی، وهك پنغهمبهر ریکی فهرمویهتی: ((إذا مَرضَ فَعِده ...گهر مسولماننک نهخوش کهوت، یهکسهر سهردانی بکه)).

له رەوشتى جوانى مسولامان لەكاتى سەردانى بىز لاى نەخۆش ئەوەيە، كە زۆر لەلاى نەمىنىتەوە، بەتايبەتى گەر نەخۆشەكە ئافرەت بوو. بەلام گەر نەخۆشەكە حالاتى باش بوو، سەلىقەى قسەكردنى ھەبوو، ئەوا قەيناكە زۆريىش لەلاى بىنىتەوە، واچاكە رۆژىك نا رۆژىك سەردانى نەخۆش بكرىت، گەر حالاتى چاك بوو.

ج- درعاكردن بۆ نەخىزش:

کاتیک دهچیته لای نهخوشیک، واباشه دوعای شیفای بر بکهی، وه ک شهم دوعایهی، که پیغهمبهر سی بر بخوش بر نهخوشی کردووه. له خاتوو عانیشهوه - رهزای خوای لیبی -، که کاتیک پیغهمبهر سی ایس خیرانی نهخوش بووه،

چروه ته لای و دهستی راستی به سه ردا هیناوه و فه رمویه تی:

((اللَّهم رَبِّ الناس، أَذْهَبُ الباس، إشفِ أَنتَ السَّافِي لا
شِفَاء إلاَّ شِفَاوْكَ، شِفَاءً لا يُغادِرُ سَقَماً ...خوایه نهی
پهروه ردگاری خه لک، نه خوشی لاده. شیفا بنیره هه رتو
شیفاده ری و هیچ شیفایه کی نه خوش نیه، جگه له شیفای
خ، شیفایه ک بنیره که نه خوشی به دواوه نه بین)(۱).

هـهروهها شيبن عـهباس گوتويـهتى: پێغهمبـهر رَبِّيُّ فهرمويهتى: ((مَنْ عاد مريضاً لَمْ يَحْضُرُهُ أَجَلُهُ فقالَ عِنْدَهُ سَبْع مـراتِ: (أسـال الله العظـيم ربُّ العـرش العظـيم أنْ يَشْفيك إلاَّ عَافاهُ الله مِنْ هـذا المرضْ)) ...هـهر كهــێك سهردانى نهخۆش بكـات، بهمـهرجێ نهجـهلى نـههاتبێ، حهوت جار بلێ: ((أسأل الله العظيم رب العرض العظيم أن يشفيك ...له خواى بهرزو مـهزن داوا دهكـهم، كـه خـواى عهرشى گهورهيه شيفات بر بنيرێ)، نهوا خواى گهوره لهم نهخوشيه چاكى دهكاتهوه))(۲).

۱) بوخاریو موسلیم گیرِاویهتیانهوه.

۲) نەبوداود و حاكمو ترمذى گيراويەتيانەوە.

با ئێمەش ھەردەم دوعايەنەمان لـەيادبى تــا پاداشــتى خوا بەدەست بێنينو دڵنەوايى نەخۆشەكان بين.

د- دەست خستنەسەر شوينى ئازارەكەو دوعا خوينىدن بەسەرىدا:

له نعبی عبداللّه ی عوسمانی کوری نعبی العاصدوه، که وا له لهشیدا، شویّنیّکی نازاری هعبووه و، به پیّغه مبدری وَیّی فهرموه، که نهم نازاره ی هعیه، پیّغه مبدری خوا وَیّی پیّنی فهرمو: ((ضَعْ یدك علی الذی یألمُ من جسدك قبلْ: بسم الله – ثلاثاً – وقلْ سَبْعَ مرات: أعوذ بعزة الله: دهستت له سهر نه و شویّنه دابنی که نازار به لهشت نه گهیهنی سی جار بلی: بسم الله و حدوت جاریش بلی: (أعوذ بعزة الله و قدرت و اریش بلی: (أعوذ بعزة الله و قدرت و اریش بلی: (أعوذ بعزة الله هیرو توانای خوای گهوره له خرابه ی نه و شته ی که ههمه و حدوت و ریش وه رنه گرم))(۱).

١) موسيلم گيراويهتيهوه.

ه- وا چاکه له نه حوالی نه خوش پرسیار بکهی:

له نیبن عدباسه وه که وا عه لی کوری نه بی تالب - روزای خوای لیبی - ((خَرَجَ مِنْ عند رسول الله ﷺ فی وَجْعِهِ الذی توفی فیه علیه الصلاة والسلام، فقال الناس: یا آبا الحسن کیف آصبح رسول الله؟ قال: (أَصْبَعَ بِعَمْدِ الله بارِتاً) ...له لای پیخه مبه ری خواﷺ هاته ده ره وه، که نه خوّش بوو به و نه خوّشیه ی، که گیانی پی سپارد، جا خه لکه که گوتیان: نه ی باوکی حسه ن! پیخه مبه ری خوا ﷺ حالی چوّنه ؟ گوتی: سوپاس بو خوا چاکه))(۱).

و- واچاک لهلای سهری نهخوش دابنیشی:

ندمهش وهك كه پيخهمبهريكي شاواى پهفتاركردووه، وهك ئيبن عمباس - پهزاى خوايان ليبي گوتويهتى: كاتيك پيخهمبهريكي سهريهوه پيخهمبهريكي سهردانى نهخوشى دهكرد، لهلاى سهريهوه دادهنيشتو پاشان حهوت جار نهيفهرمو: ((أسأل الله العظيم رب العرش العظيم أن يشفيك))، جا گهر نهجهلى

۱) بوخاری گیراویهتیموه.

دوا بخرى، ئەوا لەم نەخۆشىيىدى چاك ئەبىتتەوه⁽¹⁾.

ز- دلدانه وهی نه خوش و ناوات خواستن به چاکبرونه و و ته مه ن دریژی:

نهم سیفه ته دلرفینه کاریگهریه کی به تینی ههیه لهسهر دلرو دهروونی نهخوش، ههروا دهبیته دلخوشکردنی و هیوا پیدانی.

نهبی سهعیدی خودری - روزای خوای لیّبی گوتویه تی:
پینعه مبسه ری خسوا رَسِّ فهرمویه تی: ((إذا دَخَلْتُمْ علی مریض فَنَفَسوا له اَجَلهُ (بِطول العمر)، فاِنَّ ذلك لا یَرِهُ شیئاً، ویَطیب نُفْسهٔ ...گهر چوونه لای نهخوش داوای تهمه ن دریّری بو بکهن، چونکه نهمه هیچ شتیّك روت ناکاته و و دلیشی پی خوش دوبیی)(۱).

ههروا له حهدیسی نیبن عهباسدا هاتووه، که به نهخوش دهگوتری: ((لا بأس طهور إنهشاء الله ...قمیناکه إن شاء الله بوهته مایدی یاککردنهوهی گوناههکان)).

۱) بوخاری له (الادب المفرد)، گیراویه تیموه .

۲) ترمذي و ثيبن ماجه گيراويهتيانهوه.

ح- واچاکه داوای دوعا له نهخوش بکهیت:

وه نیبن ماجه و نیبن السنی له عومه ری کوری خه تاب - ره زای خوای لیبی ده گیزنه وه، که گوتویه تی: پیخه مبه ری خوا و می نیبی فی نیبی فی مریض فی می نیبی فی نیبی فی می نیبی فی نیبی فی نیبی فی نیبی فی نیبی فی نیبی بازی دو عالم الله نیبی بازی دو عالم بی بی بازی دو عالم و دو ایم دو عای فریشته کان وایه).

گ- گهر نهخوشینك له حالهتی گیاندان بور (لا إله الله)ی بیرخریتهوه:

نهبی سهعیدی خودری - روزای خوای لیّبی - گوتویه تی پیّغه مبه ری خوا ﷺ فهرمویه تی: ((لَقِنوا مَوْتاکُمْ لا إله الا الله ... نهو نه خوّشانه ی که له حاله تی مردندان پیّسان بلیّن: (لا إله إلا الله) بلیّن) (۱).

مهروهها مه عازی کوری جهبهل - رهزای خوای لیبنی - گوتویه تی: پیغه مبهری خوا ﷺ ((مَنْ کان آخِرُ کَلامه لا

١) موسليم گيراويهتيهوه.

إله إلا الله دَخَل الجنّة ...هدركهسينك لدكاتى گياندانى، كزتا قسدى لا إله الا الله بينت، ده چينته به هدشت)) (١٠).

۱) نهبو داودو حاكم گيراويهتيانهوه.

ئىددەب و ئاكسارى مىسوڭمان ئە پرىسەو تەعزىسەدا

پرسه و سهره خزشی چهند یاسا و شادابیکی تاییه تی هدیه، که پیویسته مسولمان پهیرهوی بکهن و خزیان دوورخهنه و ه ناکار و داب و نه ریته نه فامیه کانی نه مرز .

ياساو ئادابهكانيش ئەمانەن:

أ- دوعاكردنى پاداشتدانهوه بز خاوهن پرسهكه:

نیمامی نهوهوی له کتیبهکهی (الاذکار)دا ده لین باشترین قسه، که به خاوهن مردوو بگوتری نهوهیه، که له (صحیح)ی بوخاری موسلیمدا هاتوره، له نوسامهی کوری زهیده وه، که گوتویه تی: (یه کیک له کچه کانی پیغهمبه ریسی نیز درایه لای پیغهمبه ریسی تا بانگی بکهن و پینی بلین مندالیکی گچه کهی لهسه و مردنه. پیغهمبه ریش نهرموی بگهریوه لای و پینی بلی: ((اِنَّ لله ما أخد، وَلَهُ ما أعطی. وَكُلَّ شَيْء عَنْدُهُ مُسَمَّی، فَمُرها فَلْتَصْبِر وَلْتَحْتَسِب أعطی. وَكُلَّ شَيْء عِنْدَهُ مُسَمَّی، فَمُرها فَلْتَصْبِر وَلْتَحْتَسِب

...خوای گهوره بوی همیم، شدوهی همیمه بیبات موه، وه برخوای گهوره بود برخشی، همموو شیتیکیش لای شمو، ماوهی دیاریکراوه. جا پی بلی بلی با شارام بگری و داوای باداشت له خوا بکات)).

نیمامی نهوهوهی ده لئی: شینوازی پرسه نامه هیچ حدرامی تیدا نیه، به هه رچ شینوازیک پرسه ده کهی، دروسته. به لام وا باشتره له پرسهی مسولمان بگوتری: ((أعظمَ اللهُ أُجْرَك، وَأَحْسَنَ عَزاءَكَ، وَغَفَرَ لِمَّيتِكَ))، واباشه پرسه کردنی مسولمان بو کافر بهم شینوه یه بگوتری: ((أعظم الله أجرك، وأحسن عَزاءك)).

ب- بهباشدانانی چیشت دروستکردن بن خاوهن مردوو:

بۆ پتەوكردنى پەيوەندى كۆمەلآيەتى، ئىسلام بە باشى داناوە، كە خواردن بۆ مالى خاوەن مردووەك بكريت، چونكە مالى مردووەك لەبدر دلتەنگى خەمباريان، لەوانەيە نەتوانن بەم كارە ھەلسن. ئەمەش بە پىخى ئەوگىزانەوەى، كە ئەبوداودو ئىبن ماجەو ترمذى لە عبداللەى كورى جەعفەر گىراويەتيانەوە، كە گوتويەتى: پىغەمبەرى

خوا ﷺ فدرمویدتی: ((إصنّعُوا لآلِ جَعْفَرَ طَعاماً فائه قَدْ أَساهُمْ أَسرٌ يَشْعَلُهُمْ ...خواردن بو مالی جدعفدر (۱) دروستکدن، چونکه ندوان شتیکیان بدسدر هاتووه، که وای لیکردوون سدرقال بنو ندتوانن چیشت دروستکدن)).

له کاتیک یه کیک ده مری مسولهانی پابه ندی دینی خوا، هدرگیز کاریکی وا ناکات که خه لک به سوکی سهیری بکه نو به خرابه باسی بکه نو ئیسلامیشی پی ره شو ناشیرین بکات، به لکو له م کاته دا دلنه وایی که سوکاری مردووه که ده داته وه چ به ئایه ت بی، یان به فه رموده شیرینه کانی پیغه مبه ریکی شیرینه کانی پیغه مبه ریکی شیرینه کانی نیسلامی. له م کاتانه شدا پیناکه نی و تمنانه ت خه نده شی نایه ته سه رلیو و قسمی پروپووچ ناکات و نوکاتی پیکه نین هینه رناکات.

۱) جدعفدری کوری ندبو تالیب له جدنگی (مؤته) شدهید بوو.

هــهروهها بــه شــێوازێکی نــهرمو نیــانو کارامــهو لینهاتوانه به دلێکی پې له تعقواوه ناموژگاری نامادهبوان دهکات.

ئىمدىب و ئاكسارى مىسولمسان لە كاتى پژمينو باوەشىك دان

له و ناداب و رحقتاره جوانانه ی نیسلامی خوشه ویستمان بوی داناوین، که لهناو کومه لگا پیاده ی بکهین، ئادابی پژمین و باوه شکه، که پیویسته خومان و مناله کانیشمان فیر بکهین به و شیوه یه ی که پیغه مبهری خوا میگیان به و شیوه یه که پیغه مبهری خوا میگیان به و میکیان به و میکیان

أ- كاتنك مسولماننك دەپژمى دەلىن: الحمدالله پيويسته
 پىنى بلىنى يَرْحَمُّكَ الله ، ئـدويش بلىن: يَهْدَيْكُمُ الله
 ويُصْلِعُ بالكُمْ.

ئەمەش بە پى ئەم گىرانەوەى، كە بوخارى لە ئەبو ھورەيرەوە - رەزاى خواى لىنى - گىراوەتموە، ئەويش لە پىغەمبەر ﷺ، كە فەرمويەتى: ((إذا عطس أحدكم فَلْيَقُلْ: الحمد لله، ولَيَقُلْ أُخُوهُ أو صاحِبُهُ: يَرْحَمُكَ الله، فإذا قال لَهُ، يَرْحَمْك الله، فَلْيَقَّلْ يَهديكم الله وَيُصْلِحْ بالكُمْ))، وه له گیرانه و ایه کی نهبو اداودو ترمذی هاتووه، که بلی: ((یَغْفَرَ الله لَنا وَلَکُم)).

ب- ئەر كەسەي دەپۇمى، گەر نەيگرت (الحمد لله) تىق يىزى ئاڭئىئ ئىرچمك الله:

ئەمەش وەك موسىليم لىد ئىدبى موسىا -رەزاى خواى ليبين- گيراوه ٿينهوه، کنه گوتوينه تي: گنويم ليبيرو ينغهمبهري خوا رسي في فدرموي: ((إذا عطس أحدكم فحمد الله فَشَمِّتُوهُ، فإذا لَمْ يَحْمَد الله لا تُشَمِّتُوهُ ... كُدر بِدكينك له نيوه پژمي و سويا الي خواي كرده واته: گوتي الحمدالله، ئيوهش دوعاى يرميني بر بكدن، واته بلين: يرحمك الله، به لام گهر پیزمی و نبایگوت الحمیدالله، شهم دوعایسهی بیز مەكەن))، ((ارىن زازار)) ((ارازار) بازاران) (رازار) (رازاران) (رازاران) (رازاران) لينبي - ده كيز انته و و الكور الكورية تروز ((عَطِيسَلَ رَجِّ لان عِندَ النَّا عِندَ ا النبّي عَنْ كَمُنْكُمِكُ إِلَيْهُ مُلِهُمُ كُلُّهُمُ لِكُولُهُ لِلْلَّهُ الْأَلِحُرُ الْمُعَالِ الْحَلَمُ لَم عليه الصلاة الوالسلام؛ المِهْإِ خَمَدًا اللهِ وَالنَّهُ لَهُ تُحمُد اللهُ: دوو پیاو لهلای پیخه مبه رپومین، یه کینکیان گوتی: الحمدالله و دوعای پومینی بزکرا. به لام نهوی دی نه یگوت: الحمدالله و دوعای پومینی بو نه کرا. جا نهو که سه ی دوعای پومینی بونه کرا، بونه کرا گوتی: فلانه که س پومی و دوعای پومینی بوکرا، که چی من پومیم و دوعام بونه که چی من پومیم و دوعام بونه که کرا؟

پینهمبهر ریکی فیلی فی دی، که پیاوه که دی، که پرومی الحمدلله، به لام تو سوپاسی خوات نه کرد.

جا وا باشه گدر یدکیّك پژمیو ندیگوت الحمدلله به بیری بهیّنریّتهوه، که ثایا سـوپاســی خوای کردووه، یان نا.

ج- له کاتی پژمینا واباشه دهست، یان دهستهسریك بخریته سهر دهمو، به گویرهی توانا نه هیلری دهنگی زور بیت.

نه مه ش وه ك پيشه واى نازيزمان محمد رَهِ الله و نهم رهوسته جوانه ى لهخرى هيناوه ته دى، وه ك نهبو داود و ترمذي له نهبو هوره يرهوه - رهزاى خواى ليبن - گيراويه تيانه وه، كه گوتويه تى: ((كان رسول الله رَهِ الله مَهِ إِذَا عطس وَضَعَ يَدَهُ أو تُويَهُ على فَمِهِ. وَخَفَس - أو غَسض - بها صَوتَهُ

...پیّغهمبهری خوا گهر پژمیبایه دهستی، یان کراسه کهی ده خسته سهر دهمی و دهنگی نزم دهکرده وه)).

هدروهها نیبن السنی له عبدالله ی کوری زوبه یری ده گیزنده وه، کسه گوتویده تی پینعه مبدوی خسوا می فی فدر مویه تی التفاؤب فدر مویه تی ناخز شه له کاتی والعَظّاس ... خوای به درز و مدن پسی ناخز شه له کاتی باوه شك و پژمیندا ده نگ به درز بكریته وه)).

له راستیدا زور که س هه ن له ناو مه جلیسیک یان له لای هه ر که سینکدا کاتیک ده پرومی به شیره یه کی ناشیرین ده نگی به رزده کاته وه ، ته نانه ت پریشکی پرمینه که شه دات به ده وروبه ریدا ، دیاره شه مه ناکاریکی ناپه سه ندو ره فتاریکی سوکه ، خوای گهوره حه ز به و کاره ناکات .

د- گـهر يهكيك له سيخار زياتر بپژمي پيي ناليـّـن: يرحمك الله.

وه ک موسلیم و شهبو داود و ترمنی سه سه له ی کدوری نه کووی - په زای خوای لیبی - ده گیرندوه، که گوتویه تی: (عَطَسَ رَجُلٌ عِنْدَ رسول الله رَبِی و أنا شاهد، فقال رسول

لهبهرنهوه گهر یه کینك له پاش سینجار پرژمی پینی ناگوتری: یر حمل الله. وهك شیبن السنی له شهبوهورهیره ده گیریتهوه، كه ده لین: گویم له پیغهمبهری خوا ریی بود ده بینه رمو: ((اذا عَطَسَ أحدكم فَلْیُشَمِّتُهُ جَلیسهُ، واذا زادَ عَنْ ثلاثة فَهُوَ مزكوم، وَلاَ یُشَمَّتْ بَعْدَ ثَلاثِ: گهر یه کینك له ئیره پژمی با نهوهی له گه لی دانیستوه، پینی بلی: یر حمك الله، به لام گهر له سی جار زیاتر پژمی نهوه تووشی هه لامه ت بووه، یه کیکیش له پاش سی جار بپژمی، پینی ناگوتری یر حمك الله.

ه- گهد نامیسولمان پیژمی وا باشه پستی بلستی: (یهدیکم الله):

نه مه م وه ك شهبو داود و ترمذي له شهبو موساى نه شعه رى - ره زاى خواى ليبن- ده گيرينته وه، كه گوتويه تى:

((كان اليهود يتعاطسون عند رسول الله على يرجون أن يقول: يرجمك الله، فيقول: يهديكم الله ويصلح بالكم ... جوله كه كان له لاى پيخه مبه رى خوا على ده پرثمين و به ناوات بون پيخه مبه رى غيان بلن: يرجمك الله، واته: خوا ره متان پي بكات. به لام پيخه مبه رى خوا على ده وا ره متان پي بكات. به لام پيخه مبه رى خوا واته: خوا ويلي واته: خوا ويلي واته: خوا

و- گەر ئافرەتىكى نامەحرەم پىۋمى، واباشترە، كە پىنى
 نەلئىقى: (يىرخمىك الله)

بزچونی زور له زاناو موجتههیدان نهوهیه، گهر ئافرهتیکی بیگانه (نامه حرهم) واته: (جگه له دایك و خوشك و ژنو پوورو كچهزاو ژنی باوك) بپژمی، كهراههتی هدید به راده یدکی حدرام که پیاوی بینگانه پسی بلی: یر همک الله. بدلام گدر نافره تدکه پیر بوو ندوهیان قدیناکه. دیاره ندمه ش بزید کدراهه تی هدید، تا دهرگای رینگا خرشکردنی گوناهو تاوان دانجری.

ئیبن الجوزی ده لیّن: له ئیمام ئه جمه دی کوری حه نبه له و و و و مان گرتووه، که پیاویّکی خواناس و خواپه رست له لای بسووه، جا ژنه کهی ئیمام ئه جمه د پیژمیوه، پیاوه خواناسه کهش پی گوتوه: یر جمك الله، ئیمام ئه جمه دیش گوتویه تی: خواناسیّکی نه زانه به وه ی که که راهه تی هه یه به نافره تیکی بیگانه بگوتری: یر جمك الله.

ئەمانەى باسكران سەبارەت بەپۇمىن بوو، بەلام ئادابو رەفتاى مسوللمان لەكاتى باوەشكدا بەمشيوەيەى خوارەوەيە:

أ- بــه گویرهی توانــا نــه هیّلری باره شــك بیّتــه وه و دهم نه کردنــه وه:

ئەم ئادابو رەفتارەى ئىستا باسى دەكەين، ئاكارىكى جوانى ئىسلامى كۆمەلايەتىيە، كە كەسى لىن نابويردرى، كە ئەرىش بارەشكە.

دیاره لهکاتی باوهشکدا دهم کردنهوه، شیّرهی مرزش چهند ناشیرین دهکاتو کهسایهتی مرزّث دیّنیّته خوارهوه.

جا بق نهم مهبهسته پینهه مبهری خوا رسی همهه مههه و ریزه وی داناوه، تا مسولمانان له نیر خزیاندا پیاده ی بکه ن مناله کانیک شیان لسی به هره مه ند بکهن و به خهلکی بسه لمینن، که نیسلامه تاکه به رنامه ی شارستانیه ت و رقشنبیری، نه ک رقرناوای به ناو رقشنبیر.

نسهبو هسورهبره - رهزای خسوای لینسی - گوتویسه تی:
پینه مبهر ﷺ فهرمویه تی: (إنَّ الله یُحبُ العَطَّاسَ، وَیَکُرهُ
التثاوُبَ، فإذَا عَطَسَ أحدكُمْ وحَمد الله تعالی، كان حقاً
علی كُلِّ مُسلِم سَمِعَهُ أَن یقول لَهُ: یرجمك الله، وأما
التثاوب فإنا هو من الشیطان، فإذا تثاءَبَ أحَدُكُمْ فَلْیَرُدَّهُ
ما استطاع، فإن أحدكم اذا تثاءَب ضَجِك مِنهُ الشیطان:
خوای گهوره پژمینی خوش دهوی و حهزی به باوه شك نیسه،
گهر یه كیك له نیره پژمی و گوتی: الحمدلله، نهوا لهسهر ههر مسولمانیکه، كه گوی بیستیه تی پی بی بلی: یرجمه که الله، باوه شك هاتنه وه له لایه نشه بیاده یه، جا گهر

یه کیکتان باوه شکی هاته وه، با بیگه رینیته وه به گویره ی تواناو نه هیلی باوه شکی بیته وه. چونکه کاتیک یه کیک له نیره باوه شکی دیته وه، شهیتان گالته ی پی ده کات و پی ی ده که نی)(۱).

ب- گهر باوهشك هات دهست لهسهر دهم دابني:

نه مه ش وه ك موسلیم له مه بی سه عیدی خودری - په زای خوای لیبی - ده گیریته وه، كه گوتویه تی: پینه مه مهری خوا خوای لیبی - ده گیریته وه، كه گوتویه تی: پینه مهده علی می از از استان بیده علی فیه فیان الشیطان بید خُلُ: گهریه کیک له نیسوه باوه شکی هات، با ده ستی له سه ده ده می دابنی، چون که شه یتان له ویوه ده چیته ژووره وه)).

جا زور له زاناو موجتههیدان وای بهباش دهزانن، که له کاتی باوهشك هاتن له نویژدا دهست بخریته سهر دهم.

ج- دەنگ بەرزنەكردنەرە لەكاتى بارەشكدا:

وهك موسليمو ئدحمدو ترمذي كيراويانه تدوه، كمه

۱) بوخاری گیراویهتیهوه.

پینعه مبه ری خوا ریکی فه رمویه تی: ((إن الله یحب العطاس ویکره التثاؤب فإذا تثاءَب أحدكم فلا یقل هاه ...هاه، فإن ذلك مِن الشيطان يَضْحَكُ مِنْهُ ...خواى گهوره پرمینی خوش ده وی و حه زی له باوه شك نیسه، جا گهر یه کیکتان باوه شکی هات، با نه لی: ها ها، چونکه نه مه له شهیتانه وه یوی یی ده که نی).

نیبن السینی له عبدالله ی کوری زوبه یره وه ده گیریتهوه، که گوتیه وه، که گوتیه وه، که گوتیه وه، که گوتیه و گوتی که گوتی در مویده این الله عزّ وجلّ یکره رفع الصوت بالتشاؤب والعطاس ...خوای گهوره حدز به باویشك و پژمینی به ده نگه و ناكات)).

نیتر له کوتاییدا داوا له گشت مسولمانیک ده کهم، یه کهمیان لهخومهوه، بهم نهده بو ناکاره جوان و به ریزانه ی ئیسلام، ناکارو کرده وه کانمانی پی برازینینه وه و پهیوه ندی کومه لایه تیمانی پی به هیز بکهین.

هه لبهت نهم نادابو یاساو ناکارانه ی نیسلام، سهنگی مه حه کی میسولمانه، که ده توانی له کومه لگه که یدا پیساده ی بکات و، به خه لکانی عهانی خو ناز به

رِدِشنبیری، بسهلیّنی، که شهم ناکارو نادابانه پیّدودری راستهقینهی رِدِشنبیری مهدهنیه شه نه نانستیّکی روتی رِه ق و وشك.

داواکارم له خوای به خشنده که دله کافان... کرده وه کافسان... گوفتار مسان.. ناکارو په وشتمان وا لین بکات به پی شهریعه ته بی وینه که ی خوی بکات و گوناهو تاوانه کافان له سهر شان هه لگری و بیخاته سهر شانی موشریکان و کافران و دو ژمنانی خوی.

ئێمهش به بهههشتی رازاوه و دلرفین شاد بکات. نامین.

* * *

ناومرؤك

				i		
'e'	'	••••		ى	بيشهك	
٧.	, , , , , , , , , , , , , , , , , , ,		، كۆمەلگا	ئىسلامى لە	ئادابى ن	
11	· · · · · · · · · · · · · · · · · · ·	نەل خوادا	ى مسولمان لەگ	ابو ئاكار:	۱. ندد	•
44	ى خوادا 🕮	لەل پىغەمبەر:	ى مسولمان لەگ	ب ناکار:	۲. ئەدە	,
lui.	كى: المالية الم	لهل دايك و باو	ى مُسْتُولُمان لَهُ كُ	،بر ئاكار:	۲. ندد	•
127	فانى،اللهد	لهل خزمو نزیکا	ى مسولمان لەگ	ب و تاكار:	٤. ئەدە	
			ي مسولمان له			i
'3ÿ'.	علمفؤن مويابلدا	به کار هینانی ن	ى مسولهان له	،بو ناگار:	٦. ئەدە	
76			ن مسولمان لەك			,
1,47	وفعال أربيته إراني	كاتى خزاردنذ	رئ مئسولمان له	ەبو ئاكار	۸. ندد	•
MY	Mestal Mestal	کاتی سلا و کرد	ي مسوليان له	<i>ب</i> و تاکار:	ة. ئەدە	
			ن مسبولیان له	6 1		
1/4		كزرو مدجليا	ی مسولمان له	ەبر ئاكار	۱۱. نەد	i
$\langle \cdot \rangle \langle \cdot \rangle$	ونهار الباراران برازا	کانی تسب اکر	ى مسولمان له	مبو تاكار	۱۱. نېډ	,
	1:11:11: 1444	كالتدر سوعا	يي منسولمان له	ابو ناكار	۱۲. ندد	y.
1414		کاتی پیرززباً،	ی مسولمان له	ەبو ئاكار	۱٤. ئەد	•
144	ى نەخزىدا. ا	کاتی س مردان	ِی مسؤ لمان له	مبو ناكار	۱۵. ئەد	,
14		كاتى قەغزىد	ي مسولمان له	ەبو ئاكار	١٦. ندد	

(YA))	1057411			ا لادا بَا كُومِ لَا يِهِ أَنْ لِدَا فِرْرِنَا رَالِي اللَّهِ اللَّهِ لِمِنْ لِدَا فِرْرِنَا رَالِي
HA.	بار الشكدان.	لومعادا		۱۷. ناهٔ دوبار ناکاری مسل از ایران ۱۱۱۱ ایران از ا
- //// ////			//////////////////////////////////////	المارال الماري
-1 19 /1000		ipirt	17/ //////	ا النَّهُ والإقراب المنهُ والمناسب الم